

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

CUPRINSUL

Prima consfătuire pe țară a bibliotecarilor	1
Din expunerile bibliotecarilor	3
Cuvîntul de închidere al tov. Const. Prisnea, Ministrul Adjunct al Ministerului Învățămîntu- lui și Culturii	11
*	
G. BAICULESCU — Biblioteca Academiei R.P.R. la 9 decenii de activitate	13
*	
Un sfert de veac de la luptele din Februarie 1933	16
*	
P. GOLEA — Munca cu cartea în regiunea Craiova	18
I. ZDRENGHEA — Noi forme ale activității cu cartea	20
I. M. KRAINIK — Documentarea tehnică în in- treprinderile industriale din țara noastră	22

CONCURS ȘTIINȚIFIC

P. IOANID — Satelitul artificial — prim pas în astronautică	24
*	
Diferite forme ale agitației vizuale în bibliotecile noastre	26

DIN ISTORICUL BIBLIOTECILOR NOASTRE

POMPILIU TEODOR — Inceputurile bibliotecii din Blaj	28
GH. PIRNUȚA — Biblioteci pentru orbi în țara noastră	30
<i>In atenția bibliotecarilor</i>	32
<i>Materiale de specialitate de peste hotare</i>	32
<i>Din presa străină de specialitate</i>	33
<i>Calendarul nostru</i>	37
<i>Vă recomandăm</i>	39
<i>Știați că?</i>	
<i>Știri din lumea cărților și a bibliotecilor</i>	

2

1958

ȘTIRI

din lumea cărților și a bibliotecilor

● Biblioteca Departamentului antichităților din Israel a fost înființată în 1948.

Biblioteca deservește personalul departamentului și este larg deschisă oamenilor de știință și cercetătorilor. Cititorii au acces liber la rafturi. Catalogul dicționar și cel alfabetic puse la dispoziția lor, conțin titluri de cărți și articole extrase din periodice. Pe de altă parte, un catalog colectiv cuprinde lucrările care tratează subiecte analoge aflate în alte biblioteci din Ierusalim.

Cărțile și periodicele sînt cumpărate sau obținute prin schimb.

● În biblioteca germană din Frankfurt am Main a fost organizată la cererea cercetătorilor științifici germani o *Arhivă a lucrărilor științifice netipărite*. Au fost date la iveală astfel toate acele lucrări de valoare, care n-au putut fi tipărite, deoarece temele lor interesau un cerc prea restrîns de specialiști și de aceea tipărirea lor revenea prea scump. Prin popularizarea titlurilor în publicațiile săptămînale ale bibliotecii și revistele de specialitate, aceste materiale sînt puse la dispoziția tuturor celor interesați.

● Într-una din marile librării din Cairo — librăria „Loeffalla” — a fost organizată o vitrină specială închinată poeziei românești, cu ocazia apariției în traducere a poemului *Ție îți vorbesc Americă* de Maria Banuș.

● Elvețianul Willy Hess a întocmit o nouă *Biografie a lui Beethoven*. Lucrarea e deosebit de prețioasă, datorită izvoarelor cercetate. Willy Hess este cunoscut drept „cel mai bun cunoscător al necunoscutului Beethoven”.

● Directorul general al lui Deutsche Bucherei din Leipzig, Curt Fleischhack a împlinit 65 ani. Sărbătoritul, care conduce instituția din 1915 trece drept unul dintre cei mai buni practicieni în domeniul bibliotecar. El a publicat, printre altele, lucrări ca *Leitfaden der Bibliographie (Manual de bibliografie)* 1951 și *Einführung in die buchhändlerische Bibliographie* (Introducere în bibliografia comercială) 1948.

● Deutsche Staatsbibliothek din Berlin a achiziționat de curînd, cu ajutorul Bibliotecii Naționale din R.S.S. Mongolă, 23 tipărituri cu conținut religios (Blockdrucke) în limba tibetană. Ea a mai căpătat și 64 volume din *Landsbokasain Island*. Această literatură are caracter popular, bazîndu-se în special pe vechile *Saga*.

● La Berlin a fost audiat pentru prima oară după 134 ani, Dublul concert pentru vioară, pian și orchestră de Felix Mendelssohn Bartholdy. Compozitorul Clemens Schmalstich a descoperit acest concert în Biblioteca de Stat germană din Berlin. Mendelssohn a compus această lucrare în 1823, la vîrsta de 14 ani.

● Cunoscutul germanist, profesor de istorie a cărții prof. dr. Hellmut Rosenfeld din München, a scris un articol foarte interesant în revista *Börsenblatt des Deutschen Buchhandels Frankfurt*, cu titlul: *Librării, prietenii cărții și prețurile cărților în sec. XVI—XVII*.

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII DIN R. P. R.

ANUL XI Nr. 2

FEBRUARIE 1958

Redacția: București, Calea Rahovei Nr. 2—4 — tel. 3.94.04

PRIMA CONSĂTĂTURĂ PE TARĂ A BIBLIOTECARILOR

În zilele de 18—20 decembrie 1957 au avut loc în aula Bibliotecii centrale universitare din București lucrările primei consătături pe țară a bibliotecarilor.

În prima zi și în jumătatea celei următoare, programul consătăturii a cuprins cuvîntul de deschidere rostit de tov. Atanase Joja, Ministrul Învățămîntului și Culturii, cuvîntul de salut adresat bibliotecarilor de tov. George Baiculescu din partea Asociației bibliotecarilor din R.P.R. și al acad. D. Panaitescu Perpessicius din partea Uniunii Scriitorilor. Au urmat după aceea ample discuții în jurul referatelor Starea și perspectivele bibliotecarilor din R.P.R. și Citeva probleme ale producției editoriale din țara noastră, prezentate primul de către Direcția bibliotecilor și cel de-al doilea de către Direcția generală a editurilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Pentru a se putea aprofunda problemele puse în discuție, lucrările consătăturii au continuat pe secții, stabilindu-se următoarele comisii: 1) munca cu cartea la sate; 2) bibliografia și documentarea; 3) bibliotecii sindicale și 4) bibliotecii școlare. În cadrul fiecărei secții s-au prezentat referatele cu privire la situația existentă în domeniul respectiv, iar discuțiile purtate au fost concretizate în propuneri prezentate spre aprobare consătăturii, în ultima zi de lucru.

Incheierea lucrărilor a fost marcată prin concluziile prezentate de tov. Constantin Prisnea, adjunctul ministrului Învățămîntului și Culturii, urmate de prezentarea unei Chemări adresată lucrătorilor pe țară cultural, aprobată în unanimitate. Amintim că această Chemare a fost publicată în numărul trecut al revistei noastre.

Reprezentanții tuturor rețelelor de bibliotecă — științifice, universitare, documentare, publice, școlare — întruniți pentru prima dată, au avut prilejul să schițeze un amplu bilanț al muncii cu cartea desfășurată în primul deceniu care a trecut de la proclamarea Republicii Populare Române. Cuvîntul bibliotecarilor a scos în evidență succesele dobîndite pe acest tărîm, subliniindu-se în mod deosebit că aceste succese au fost posibile datorită condițiilor create de regimul democrat-popular și îndrumării permanente a Partidului Muncitoresc Român.

În anii aceștia a fost creată o largă rețea de bibliotecă de toate categoriile, dotată cu bogate și variate fonduri de cărți. De la an la an a sporit numărul cititorilor și al cărților citite, ceea ce a făcut posibil ca în domeniul cuprinderii populației în munca cu cartea, țara noastră să așungă din urmă și chiar să depășească multe țări capitaliste, cu vechi tradiții în organizarea lecturii publice. Un fenomen deosebit de îmbucurător îl constituie apariția unui corp de bibliotecari, pregătiți din punct de vedere politic și profesional, buni îndrumători ai cititorilor.

Consătătura a prilejuit totodată o cunoaștere reciprocă a bibliotecarilor de diferite categorii, a permis un larg și rodnic schimb de experiență între aceștia, printr-o dezbateră vie și profundă a tuturor aspectelor muncii cu cartea care a relevat căile ce pot duce la ridicarea nivelului activității bibliotecare din țara noastră.

Una din problemele cele mai importante dezbătute în cadrul consătăturii și care așteaptă o rezolvare cât mai grabnică, este cea a cititului la sate. În propunerile făcute în cadrul comisiei respective, bibliotecarii au cerut înlăturarea paralelismului existent încă în multe locuri. Fără îndoială că, contopirea tuturor bibliotecilor din cuprinsul aceluiași sat, va duce la formarea de unități mai puternice, înzestrate eu un fond mai bogat și mai variat de cărți, care vor putea satisface mai bine setea de citit a populației din mediul rural.

Bibliotecarii de la sate au cerut pe bună dreptate ca bibliotecile regionale și raionale să-și intensifice munca de îndrumare metodică, să acorde mai multă atenție pregătirii cadrelor de bibliotecari voluntari, organizînd seminariile regulate, precum și cursuri de scurtă durată.

Altă doleanță manifestată de bibliotecari a fost îmbogățirea literaturii care se adresează satelor și îmbunătățirea muncii de completare a fondurilor de cărți. S-a cerut lărgirea tematicii colecției „Biblioteca țaranului muncitor” ca și editarea de către E.S.P.L.P. a mai multor cărți de popularizare a cunoștințelor politice și economice

destinate satelor, organizarea regulată de către bibliotecile regionale și raionale a schimbului de cărți, mărirea prevederilor bugetare pentru bibliotecile care își duc activitatea în rindul minorităților naționale.

Conștătuirea a dezbătut cu un deosebit interes rolul actualului concurs în îmbunătățirea activității bibliotecilor de la sate. Pentru a avea rezultate mai bune în munca lor, bibliotecarii au sugerat ca Ministerul Învățământului și Culturii să editeze mai multe materiale de popularizare a concursului și să se îngrijească totodată de întocmirea unor bibliografii de recomandare pe diferite teme.

Propuneri judicioase au fost formulate și în comisia care a dezbătut problemele activității bibliografice și de documentare.

Ținând seama de risipa de muncă din acest domeniu care duce de multe ori la paralelisme inutile, comisia a constatat necesitatea concentrării activității de bibliografie și documentare, propunându-se în acest scop, înființarea unei comisii de coordonare formată din reprezentanții principalelor instituții care activează în acest domeniu. Rolul comisiei va fi de a coordona munca de bibliografie și documentare pe plan republican, stabilind profilul diferitelor centre de specialitate, pe discipline, astfel ca să poată fi satisfăcute toate domeniile în care este necesară documentarea. Pentru ușurarea muncii de informare, comisia a propus întocmirea de cataloage colective, ținerea evidenței centrale a tuturor traducerilor efectuate, precum și înființarea a cât mai multe centre înzestrate cu mijloace moderne de reproducere. În ceea ce privește calificarea lucrătorilor din acest domeniu, s-a căzut de acord că este necesară publicarea unor manuale și îndrumătoare metodice, precum și organizarea unor cursuri de scurtă durată, sau a unor cursuri de specializare fără frecvență. Printre alte propuneri făcute de această comisie, menționăm și cea privitoare la repartizarea mai justă a publicațiilor străine, în funcție de nevoile principalelor centre de învățământ superior, de documentare științifică și de producție.

Conștătuirea s-a soldat cu o serie de propuneri prețioase care vor duce și la îmbunătățirea activității bibliotecilor sindicale.

Ținând seama de experiența dobândită în anul trecut prin comasarea bibliotecilor sindicale, comisia a propus continuarea acestei acțiuni, acolo unde condițiile o permit, realizându-se comasarea bibliotecilor pe ramură. În centrele mici, unde nu există asemenea posibilități, se recomandă studierea de la caz la caz a posibilității de a se comasa bibliotecile sindicale cu bibliotecile de stat.

Bibliotecilor sindicale le revine sarcina principală de a acorda o mai mare atenție finierii evidenței activității lor și prelucrării fondului de cărți ca și îmbunătățirii conținutului noilor forme ale muncii de masă introduse în practica acestor biblioteci.

Vii și ample discuții s-au purtat în cadrul comisiei care a dezbătut regulamentul bibliotecilor școlare. Vorbitorii au subliniat utilitatea alcătuirii unui nou regulament în legătură cu activitatea bibliotecilor școlare, să determine mai precis profilul lor, să le orienteze în activitatea cu cititorii. Printre propunerile făcute, menționăm pe aceea de a se interzice direcției școlilor folosirea bibliotecarilor în diferite munci administrative. S-a cerut să se prevadă obligativitatea conducerilor școlilor de a asigura legarea cărților cu mijloace proprii și s-a arătat cât este de necesar ca bibliotecarii să fie obligați de a cunoaște recomandările din programele școlare, în legătură cu care să poată organiza îndrumarea lecturii elevilor în afară de clasă.

Recapitulând și propunerile ce s-au ridicat, reiese clar că prima consfătuire a bibliotecarilor și-a atins scopul propus. Este neîndoielnic că ea va trebui să constituie punctul de plecare spre noi succese în munca cu cartea pentru toate categoriile de biblioteci.

Ca o concluzie generală, se poate afirma că această primă consfătuire a bibliotecarilor din țara noastră a creat suficiente premise pentru îmbunătățirea muncii cu cartea și ridicarea ei, în noua perioadă ce s-a deschis, la nivelul corespunzător sarcinilor ce revin astăzi bibliotecarilor noștri.

În cadrul primei consfătuiri pe țară a bibliotecarilor, Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii a prezentat referatul *Starea și perspectivele dezvoltării bibliotecilor din R.P.R.* Pe marginea acestui referat au luat cuvîntul numeroși bibliotecari din diferite categorii.

Pentru a da puțința bibliotecarilor să cunoască cele discutate, redăm în cele ce urmează cîteva extrase din expunerile făcute.

Profilarea bibliotecilor

ION CRIȘAN,

*director adjunct al Bibliotecii
Academiei R.P.R.*

„...Odată cu reorganizarea Academiei în 1948—1949 s-a transformat și structura Bibliotecii Academiei, care nu mai este o Academie de consacrare ci una de cercetări intense, ajutînd la dezvoltarea creației țării, în mod concret, zi de zi.

...În trecut, biblioteca Academiei Române avea în medie 40 de cititori în timp ce azi are 800 de cititori zilnic, încît se face eșua la distribuirea cărților... De asemenea, Biblioteca Academiei a tipărit în cîteva ani în 55 ani din trecut... Fondurile au crescut în decursul a 4 ani cît n-au crescut în 86 ani anteriori... În activitatea noastră mai sînt însă și unele lipsuri, cum ar fi de pildă informarea științifică, problema aprovizionării instituțiilor. Aceasta datorită faptului că noi am fost îndeosebi preocupați de forma organizatorică.

...Este știut că nici o bibliotecă din străinătate nu merge pe criteriul unei informări generale, ci merge pe stabilirea unui profil. În Franța, de exemplu, publicațiile de specialitate deosebite cum ar fi lucrările de drept internațional sau alte discipline, sînt păstrate, nu în cadrul Bibliotecii Naționale, ci în cadrul bibliotecilor de specialitate de la Universitatea Sorbona.

...Trebuie să înțelegem că dacă vom aduce toate publicațiile, vom umple toate spațiile și vom îngreuna munca bibliotecii. Vom

reține o serie de lucrări iar cele de specialitate le vom distribui către bibliotecile cu profil de știință. Biblioteca enciclopedică este o bibliotecă depășită. Instrumentul de lucru rămîne pentru omul de cultură, de specialitate, biblioteca lui de chimie, de istorie sau de lingvistică și nu biblioteca la care va trebui să aștepte cîteva ore pentru a putea fi servit cu o carte...“

Dezvoltarea activității bibliotecilor universitare

T. MIHAILESCU,
directorul B.C.U.-Cluj

...Acum 19 ani, în 1938, cînd B.C.U. avea 445.897 volume, sălile de lectură primeau 67.822 cititori, care consultau 91.440 volume, ceea ce înseamnă că zilnic citeau cca. 250 cititori și erau consultate cca. 325 volume. Pe atunci exista la Cluj o singură universitate cu 4 facultăți și 3.155 studenți, o academie comercială și un institut agronomic. În ce privește numărul cititorilor din sălile bibliotecilor de seminar de la vechea universitate, se poate afirma că în aceste biblioteci citeau zilnic cca. 100 de cititori, și erau consultate cca. 120 volume. Punînd la un loc sălile B.C.U. și sălile bibliotecilor de seminar rezultă că în 1938 citeau zilnic 350 cititori care consultau 455 volume.

Componenta fondurilor de publicații avea un caracter predominant idealist, citîndu-se literatura scrisă de pe poziția ideologiei burgheze, aceasta fiind de altfel, misiunea oficială a universității și a bibliotecilor ei.

Situația este astăzi cu totul alta. B.C.U împreună cu bibliotecile sale filiale și cu fosta bibliotecă a Muzeului ardelean, posedă în prezent 1.500.000 de volume. În anul 1954, în aceleași săli ca și în 1938, 396.537 cititori au consultat 531.294 volume, ceea ce înseamnă că zilnic au citit cca. 1.200 cititori și erau consultate 1.700 de volume. Prin urmare, față de 1938 numărul cititorilor a crescut de cca. 5 ori. Punând la un loc sălile B.C.U. și cele ale bibliotecilor de facultate ajungem la concluzia că în 1954 citeau zilnic 2300 cititori și erau consultate 3100 volume, ceea ce față de anul 1938 înseamnă o creștere de cca. 7 ori.

...În B.C.U. intră anual, prin cumpărături, în medie de douăzeci de ori mai multe volume decât în 1938. Comparația cu datele statistice din 1938 arată în mod evident că după 23 August 1944 B.C.U. a intrat într-o nouă fază de dezvoltare. Creșterea cărților prin cumpărături, a luat proporții cu adevărat impresionante. La fel de important este și faptul că odată cu această s-a îmbunătățit și componența fondului de publicații, care nu mai prezintă caracterul idealist din trecut. Azi, în B.C.U. locni de frunte îl ocupă operele clasicilor marxism-leninismului, literatura social-politică și științifică scrisă de pe pozițiile clasei muncitoare...

În structura organizatorică a B.C.U. au apărut, în anii regimului democrat-popular organe noi menite să îndrume, să ajute cititorii. Astfel în 1949 a luat ființă un serviciu de documentare și bibliografie.

Tot în anul 1949 s-a înființat secția marxist-leninistă. Realizarea acestei secții a fost întâiul mare pas înainte al B.C.U. după reforma învățământului, de a difuza organizat literatura marxist-leninistă în cadrul unei unități independente, cu un depozit propriu de publicații și cu cataloage aparte: pe autori și materii.

Totodată s-a organizat recent la B.C.U. un schimb internațional de publicații cu aproape 400 biblioteci și centre de documentare din țară și 50 din alte țări.

Nu se poate trece cu vederea nici faptul că B.C.U. din Cluj spre deosebire de trecut, desfășoară astăzi o activitate pusă în serviciul marelui public, îndeplinind și funcția de bibliotecă științifică generală. În

sălile ei de lectură a devenit obișnuită prezența inginerilor, tehnicienilor din producție, a scriitorilor, a artiștilor, a ziaristilor, a compozitorilor etc. Ea a avut și are raporturi și cu bibliotecile de masă, cărora în repetate rânduri le-a oferit un ajutor profesional și tehnic..."

Unele cerințe ale bibliotecilor universitare

D. NICOLESCU
director adjunct
B.C.U.-București

...Fondurile bugetare trebuie să fie repartizate mai judicios și mai echitabil, asigurându-se o cotă mai mare pentru dotarea bibliotecilor cu localuri (în special depozite de cărți și săli de lectură pentru cititori) și mobilier (fișiere mai ales și rafturi).

Repartizarea acestor fonduri exclusiv prin bibliotecile centrale universitare ar ușura formalitățile pentru utilizarea lor la bibliotecile de facultate...

Trebuie rezolvată problema fabricării și comercializării utilajului și mobilierului de bibliotecă, întrucât în prezent aceasta constituie o greutate pentru toate bibliotecile. De multe ori, deși există fonduri, nu există posibilități de achiziționare.

Să fie îmbunătățit sistemul de recrutare și promovare a cadrelor de bibliotecari folosindu-se criterii științifice și obiective de verificare a cunoștințelor și aptitudinilor bibliotecarilor (concurș, examen etc.)

Se simte nevoia unui centru coordonator și îndrumător al activității bibliografice care după părerea noastră ar trebui să stimuleze activitatea bibliografică prin asigurarea mijloacelor de tipărit și editarea lucrărilor merituose elaborate de bibliotecari. Multe lucrări rămân în mape fiindcă această problemă nu este rezolvată...

...Trebuie studiată situația acordării vechimii bibliotecarilor. Sintem de părere că trebuie acordată vechimea în muncă ca un drept general convenit fiecărui om al muncii. Propunem în același timp ca pentru aprecierea muncii de bibliotecar să se găsească

o formă de evidențiere, stimulare și în același timp de stabilizare a cadrelor, atribuindu-se de exemplu gradații ca în învățământ.

...În general cartea bună se găsește insuficient sau lipsește cu desăvârșire mai ales în colecturi. De aici se poate trage concluzia că stabilirea tirajelor se face defectuos, iar la colectură se găsesc stocuri mai mari din alte lucrări, care zac de câțiva ani și nu se mai pot vinde.

Trebuie să adăugăm că biblioteca noastră întâmpină mari greutăți în ceea ce privește aprovizionarea cu manuale de învățământ și cursuri...

Lipsește manuale atât tipărite, cât și cursuri litografiate pentru unele facultăți aproape în totalitatea disciplinelor ce se predau (de ex. filosofie). Nu există un plan unic de apariție a cursurilor întocmite de la începutul anului iar planul nu se respectă.

În fine, o greutate o constituie procurarea materialului tehnic de bibliotecă, fișe, formulare, diverse, buletine de lectură. Colecturile nu sînt aprovizionate decît în anumite perioade ale anului cu aceste materiale și nu se asigură cantitățile cerute.

Calitatea materialelor tehnice, în special fișe, lasă foarte mult de dorit. Rugăm Direcția Generală a Editurilor să utilizeze un carton mai bun pentru fișe de catalog, întrucît fișa actuală se uzează foarte repede..."

Cărți tehnice la nivelul muncitorilor

VIRAG ILONA
*responsabila bibliotecii
uzinelor Ianoș Herbak-Cluj*

...În 1948 noi am început să cumpărăm cărți și aveam în vremea aceea vreo 5.000 de volume. Aveam și o sală bună pentru citit. Ca să putem atrage pe muncitori la bibliotecă și să prindă dragoste de citit am început să desfășurăm o propagandă printre ei, organizînd diferite acțiuni menite să popularizeze cartea. Tot pe linia antrenării muncitorilor la citit am format un colectiv din 3—4 cititori buni. Am ajuns astfel ca la sfîrșitul anului 1948 să avem 1000 de cititori.

În 1949 am început să organizăm o activitate mai multiplă. Pe măsură ce treceau anii, numărul cititorilor sporea. În 1950 am avut mai mulți cititori ca în 1948.

În 1952 am observat că numărul cititorilor care citeau în biblioteca noastră rămînea staționar. Atunci ne-am dus la editură și am cumpărat cărți tehnice care socoteam noi că interesează mai mult pe cititori. Văzînd că muncitorii au prins gust pentru cărțile tehnice și din dorința de a-i atrage la bibliotecă am mai achiziționat cărți tehnice. Vreau să fac o remarcă cu privire la cărțile tehnice și anume că sînt scrise greoi, inaccesibile nivelului de înțelegere a muncitorilor. Vreau să spun că dacă aceste cărți ar fi scrise într-un stil mai ușor, noi am avea mai mulți inovatori printre cititorii noștri...

...Ne-am gîndit că este bine să punem la îndemîna soțiilor muncitorilor noștri cărți asupra felului cum trebuie să-și crească copiii, cărți care tratează bolile mai frecvente ale copiilor, ceea ce am și făcut...

...Multe mame au venit să mi se plîngă că nu vor copiii să învețe, nu vor să citească și atunci am inițiat un concurs de citit în urma căruia am premiat pe cei mai buni dintre ei, fără să neglijez pe cei care au obținut rezultate slabe.

Numerosi copii care vin la biblioteca noastră solicită cărți de Eminescu, Ion Creangă, Petofi și alții. Cunoscînd aceste cerințe trebuie să avem la bibliotecile noastre cît mai multe cărți din clasici. De asemenea să asigurăm și bibliografiile respective...

...Foarte mulți muncitori cer cărți de Heine, Thomas Mann și alții.

Cititorii noștri pretind mult mai mult față de perioada de acum 8—9 ani. Rostul bibliotecarilor este să orienteze miile de cititori muncitori, ajutîndu-i să cunoască cărți valoroase.

Bibliografia ținutală, factor important în educația patriotică

GR. BOTEZ
director B.C.U.-Iași

...În ultimii ani activitatea bibliografică a bibliotecilor de regiune și ținutale s-a orientat spre problemele locale, specifice regiunii sau provinciei de apartenență. Această limitare a terenului de investigație a dus la o nrai adîncă specializare a bibliografului, l-a făcut să se desprindă de preocupările generale și abstracte și să înțeleagă mai

V. Chereșteșu

G. Baiculescu

T. Mihaillescu

Gr. Botez

T. Ludu

bine utilitatea și rolul muncii lui în complexul vieții actuale, care pulsează cu egală intensitate pe tot cuprinsul țării. Interesul și bunăvoința lui au supliniț pînă azi sărăcia informației metodologice. Este timpul ca literatura de specialitate să-și spună cuvîntul, și generalizînd experiența dobîndită pînă acum, să fixeze principii unitare de lucru.

...Bibliotecilor universitare le revine aproape integral sarcina de a întocmi bibliografi retrospective. În ceea ce privește însă bibliografia de actualitate, sarcina lor trebuie împărțită cu cea a bibliotecilor regionale. De aci necesitatea de a-și coordona munca de bibliografie și documentare cu aceea a bibliotecilor regionale. Și mergînd și mai departe se simte din ce în ce mai mult necesitatea unui organ central care să coordoneze activitatea bibliografică pe scară națională și care să îndeplinească și rolul de îndrumător metodologic. Biblioteca Centrală de Stat ar fi cea mai indicată să îndeplinească această misiune.

După aceste considerații generale, vom încerca să arătăm locul care trebuie să-l ocupe bibliografia ținutală în educația patriotică...

...Contactul zilnic cu studentul oferă nenumărate ocazii de a face educație patriotică. Moldova — sau mai restrîns lașul, — au cunoscut în trecutul lor mari patrioți, figuri de mari cărturari, scriitori sau artiști. Recomandarea lucrărilor acestora sau despre viața și însemnătatea activității lor va întări atașamentul studenților față de orașul în care lucrează, va trezi mîndria lor de a învăța într-o universitate care a fost cinstită în trecut de alții oameni de seamă. Recomandarea lucrărilor clasicii literaturii, a lucrărilor de ideologie, a cărții romîne și sovietice, a acelor cărți care se scriu astăzi pentru tineret și au în vedere educația lor, organizarea de concursuri cum este acela „Iubiți cartea”, de panouri, sînt tot atitea îndatoriri ale bibliotecarului conștient de mîndria sa. Nu trebuiește forțată nota, și nici violentat gustul celor tineri, ci, cu

răbdare trebuiește deșteptat interesul lor pentru anumite probleme. Pentru aceasta se cere ca bibliotecarul să părăsească orice rigiditate și să devină un prieten, un intermediar necesar și căutat între tineri și carte...”

Probleme ale bibliotecilor medicale

MAGDA ULPIAN

de la Centrul de Documentare medicală

...În domeniul medicinei, clasificările care se fac sînt difuzate în întreaga țară prin *Buletinul bibliografic medical*, în care se publică clasificarea zecimală foarte amănunțită a tuturor articolelor apărute. Astfel, bibliotecile din întreaga țară nu au nevoie decît să copieze acest material. În felul acesta se pot întocmi cataloage sistematice valoroase. Materialul prezentat în *Buletinul bibliografic medical* este făcut pe fișe, iar fișele se pot decupa cu titlurile. Numai în anul 1957 s-a publicat în acest buletin clasificarea zecimală a 14.559 de titluri...

...Este foarte necesar să existe o centralizare a materialelor. Numai că în București s-a ajuns la o centralizare excesivă a materialului documentar. Propun deci să se renunțe la patriotismul local care animă pe unii bibliotecari și să se facă o planificare mai serioasă a acestui material.

Noi am înființat în decursul anilor 1956 și 1957 biblioteci medicinale, regionale și orășenești la Sibiu, Arad și alte cîteva centre cu material documentar bogat și pe care l-am asigurat cu fondurile necesare...

...Biblioteca centrală de stat și Biblioteca Academiei R.P.R. vor să aibă cîte un exemplar din materialele căutate de medici. Socotim însă că pentru centralizarea mate-

M. Ghibernea

R. Langmantel

C. Drăghici

S. Ciurea

I. Virag

rialelor atât Biblioteca centrală de stat cât și cea a Academiei R.P.R. ne vor da sprijinul necesar...

...Clasificarea zecimală pentru uzul bibliotecilor medicale este insuficientă. Într-un colectiv restrâns de medici și tehnicieni aducem completări lunare...

...Există și o risipă extraordinară în ceea ce privește tipărirea unor fișe pentru bibliotecă.

O altă problemă este fluctuația cadrelor. Pentru a revedea această situație, noi am organizat un curs de calificare pentru bibliotecarii medicali. Consider că este necesar organizarea unui curs de calificare pe regiuni. Ar fi foarte bine să se organizeze și seminarii la lecțiile respective.

Pentru un nivel mai ridicat al bibliotecarilor din întreprindere

Ing. GH. FOSTIROPOL
director adjunct I.D.T.

...Bibliotecile din întreprinderi nu utilizează just materialul documentar primit. Cauza o constituie lipsa de pregătire a bibliotecarilor respectivi, sau faptul că la foarte multe întreprinderi nu există bibliotecari care ar putea da un sprijin celor interesați...

...Noi ne propunem să contribuim la ridicarea nivelului bibliotecarilor din întreprinderi. De acord cu Direcția bibliotecă din Ministerul Învățămîntului și Culturii vom vărsa sumele necesare pentru documentare atât la București cât și la alte centre...Personalul bibliotecilor mari care este mai priceput, poate să aducă o contribuție foarte importantă pentru pregătirea cadrelor de bibliotecari din întreprinderi.

Propunem de asemenea ca postul de bibliotecar din întreprinderi să fie ocupat prin concurs.

Considerăm că această obligație nu trebuie să privească numai bibliotecile din rețeaua Departamentului Culturii, ci să-i aibe în vedere și pe toți bibliotecarii din întreprinderi...

Conclucrarea cu organele locale

M. GHIBERNEA

directorul bibliotecii reg. Pitești

...Vreau să discut în ce măsură bibliotecile au sprijinit traducerea în viață a politicii partidului...

...Știm cu toții că una din sarcinile importante ale statului nostru este transformarea socialistă a agriculturii. Bibliotecile noastre și-au pus ca temă în activitatea lor sprijinirea acestei importante sarcini. Prin constatări cu cititorii pe marginea unor cărți, prin recenzii, prin prezentări de cărți agrotehnice, prin citiri în grup, prin schimburi de experiență între bibliotecile de la sate și raionale, activitatea cu cartea a contribuit în bună măsură la realizările de azi în domeniul cooperativizării și colectivizării agriculturii...

...Nu se poate spune că nu mai există greutăți. Mai sînt însă unii tovarăși din organele de stat care privesc bibliotecile drept o instituție de mîna a doua. Faptul că președintele sfatului popular raional Calafat (Pătuleanu) a dat dispoziții să fie închisă biblioteca pentru ca bibliotecara să sprijine terminarea lucrărilor la Vinalcool, dovedește mentalitatea lui despre activitatea cu cartea. Cum vom putea schimba mentalitatea acestor oameni? Cred că numai prin munca noastră subordonată sarcinilor politice și economice ale comunei sau raionului, ne vom atrage și sprijinul preșinului organelor de stat și de partid locale...

...Una din problemele care trebuie rezolvate în cel mai scurt timp și cu cea mai mare seriozitate este organizarea temeinică a activității Secțiilor de învățămînt și cultură regională și raională. Deși munca acestor secții s-a mai îmbunătățit în ultimul timp, totuși în unele Secții de învățămînt și cultură se manifestă oarecare dezorientare pînă jos, unde cadrele didactice și-au slăbit activitatea de culturalizare. În această privință Ministerul Învățămîntului și Culturii poate face mult. Trebuie generalizată inițiativa unor regiuni ca: București, Pitești, Craiova, care au organizat ședințe cu șefii Secțiilor de învățămînt și cultură de cîte o zi sau două în care au discutat numai probleme culturale...”

Mai multă atenție nevoilor bibliotecilor de la sate

ION CIOTLOȘ

*directorul bibliotecii regionale
București*

...De la înființarea bibliotecii regionale, și chiar înainte, pe plan regional din inițiativa Comitetului executiv al Sfatului popular regional și al Comitetului regional de partid, s-au luat o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea muncii cu cartea în bibliotecile din regiune. A avut loc un concurs pentru ocuparea posturilor de bibliotecari și au fost supuși unui examen de verificare. Cu această ocazie au fost selecționați 30 de oameni, dintre care majoritatea corespunzători în muncă.

Tot prin grija sfatului popular, s-au înființat biblioteci prevăzute în planul de dezvoltare al regiunii București. Există 103 biblioteci sătești, ceea ce înseamnă că un sfert din comunele din regiune, sînt asigurate cu biblioteci. Secțiile comitetelor executive din regiunea București se preocupă și de înzestrarea bibliotecii cu mobilier. Se știe că în general, în regiunea noastră problema confecționării și repartizării mobilierului este problema cea mai grea...

...Îmbunătățirea muncii bibliotecii este o problemă la ordinea zilei. Adesea activiștii comitetelor regionale de partid, împreună cu activiștii secțiilor culturale s-au deplasat în regiune, din inițiativa comitetului regional de partid, luînd pe alocuri măsuri care au asigurat localuri și mobilier necesar unei biblioteci...

...În regiunea București, există astăzi desule biblioteci de cămine culturale, cum sînt

cele din raionul Alexandria, Urziceni, care au 400—500 cititori. Aceasta în urma faptului că învățătorii și profesorii se simt legați de munca cu cartea, datorită și controlului eficace exercitat de către secțiile de învățămînt.

În viitor, desigur lucrurile se vor schimba și mai mult.

Sînt totuși și o serie de greutăți în munca cu cartea.

...Ministerul Finanțelor fixează pentru biblioteci anumite sume, indiferent dacă centrele de raion sînt sătești sau orașe. De aceea unele biblioteci raionale care funcționează la sate au un fond prea mare...

...Treburile nu merg așa cum ar trebui. Pe viitor cred că Ministerul de Finanțe trebuie să prevadă ca fondurile să fie date la raion și de aci la secțiile financiare urmînd ca secțiile de învățămînt și cultură să le repartizeze bibliotecilor.

În regiunea București sînt mulți activiști culturali care aud pentru prima dată de problema bibliotecii.

În regiunea București sînt prea multe biblioteci mici în aceeași localitate. Aproape în fiecare comună există o bibliotecă scolară, sindicală la colțul roșu, casă de citit, la S.M.T., G.A.C. Astfel de biblioteci, au de la 20 la cîteva sute de volume și în fiecare lucrează cîte un bibliotecar. După părerea mea, este necesar să se centralizeze fondul de cărți. Să se asigure un fond mai variat de cărți în bibliotecile satelor și comunelor regiunii noastre...”

Cărți mai bune și mai multe

R. LANGMANTEL

*directoarea bibliotecii regionale
Iași*

„O problemă care a fost atinsă în treacăt însă care socot că ar trebui mai pe larg discutată este problema profilării bibliotecilor.

Din referatul prezentat am desprins că în ultimul timp s-a creat un număr mare de biblioteci, care nu au întotdeauna condiții de funcționare, posibilități de aprovizionare și care au creat paralelisme inutile...

...Sistemul „în fiecare birou o bibliotecă” nu corespunde scopului. Mai utile pot fi bibliotecile cu fonduri mari de cărți, bine organizate, deservite de bibliotecari calificați și salariați...”

N. Cojocaru

E. Burada

B. Halasz

E. Nicoară

I. Năpar

...O problemă pe care o semnalez ca bibliotecară este problema literaturii pentru tineret.

Tineretul citește cu interes și plăcere cartea literară clasică în care se tratează ca temă principală dragostea. Este un fapt semnificativ existența pe fișele tinerilor cititori a unor cărți ca: *Anii iubirii* de Letiția Papu, *Fete în uniformă* de Valeria Boiculesii, *Prietenie, tovărășie, dragoste* de Ana Caraniuc, *Ultima noapte de dragoste, prima noapte de război* de Camil Petrescu. Ideea la care ne restrângem este următoarea: tineretului îi sînt necesare mai multe și mai bune cărți de literatură..“

Roadele bibliotecilor mobile

I. ZAMFIR
bibliotecar șef la biblioteca
raională Sighișoara

„...Noul sistem de biblioteci mobile adoptat în raionul Sighișoara a dat rezultate surprinzătoare, și mă miră că pentru acest sistem nu există o preocupare mai intensă din partea Direcției bibliotecilor, ceea ce face să fim lipsiți de unele instrucțiuni necesare în această muncă.

...Rezultatele pozitive obținute de către bibliotecile mobile din raionul Sighișoara se datoresc, în primul rînd unei mai bune îndrumări.

Procurînd o serie de cărți bune, urmare a unor cerințe generale, am reușit să îmbunătățim fondul de cărți, atrăgînd mai mulți cititori spre bibliotecă. Tot ca urmare a centralizării fondurilor, cît și datorită faptului că noi în ultimul an ne-am aprovizionat cu cărți de la C.L.D.C. am putut să ne alegem cărți cu titluri variate, situație care

ne-a existat înainte, întrucît aprovizionările de cărți se făceau de către secțiile raionale și acestea cumpărau cărți odată pe an achiziționînd pe cele ce se găseau în momentul acela...“

Din experiența unei biblioteci satești frunțase

CONSTANȚA DRĂGHICI
responsabila bibliotecii satești
Ianca-sat

„...Pentru a ne atinge scopul urmărit în muncă am căutat să lichidăm cu paralelismul existent în comună. La noi au fost 7 biblioteci care nu aveau activitate. Prima măsură a fost centralizarea fondului de cărți. Apoi am organizat filiale de biblioteci care sînt deservite de mine de două ori pe săptămîină. Am coordonat munca cu biblioteca satească care să fie centrul bibliotecilor mobile și al filialelor, căutînd să cuprindă evidența tuturor. Bazată pe acest sistem de difuzare, am trecut la organizarea unui colectiv compus din 15 tovarăși din care 10 răspîndiți pe sectoare, iar 5 ocupați cu recuperarea cărților nerestituite de cititori.

În comuna mea există 11 cercuri de citit care-și duc activitatea pe baza unui plan local: fiecare plan are cîte o temă. Majoritatea cercurilor de citit au ca temă transformarea socialistă a agriculturii. Toate au pus accent pe statutul G.A.C și al întovărășirilor. Prin folosirea acestor metode am reușit să contribuim la lămurirea țărănilor muncitori din comuna Ianca-sat, care este în prezent complet colectivizată...“

...Noi am întocmit o schemă a comunei care ne-a ajutat să cunoaștem în ce măsură

mai există case de țărani fără cititori și care a dat bune rezultate...

...În cadrul întrecerilor, am provocat biblioteca sătească de la Rușețu. În Luna culturii am ținut două recenzii, 4 prezentări de cărți, iar în colaborare cu librăriile din raion, cu liceul din comună și cu biblioteca sătească am organizat concursul „Drumeții veseli” precum și „dansul eroilor din cărți”, care este foarte interesant...

...Aș vrea să amintesc și sprijinul pe care îl primesc din partea organelor locale și al organizațiilor de masă. Din colectivul voluntar fac parte cadrele didactice, iar un al doilea colectiv este format din pionieri și tineretul intelectual din comună. În privința sfatului popular n-am decît să-i aduc mulțumiri. Primim sprijinul întregului colectiv. Pînă în prezent am stat într-o cameră necorespunzătoare pentru fondul de cărți, care uneori se transforma în sală de lectură. Vă închipuiți că în condițiile acestea nu se putea vorbi de o muncă bună. Ulterior am primit sprijin de la sfatul popular care ne-a acordat spațiul necesar. De asemenea, ne-a confecționat rafturi...

...În anul 1952 am avut 1012 volume, în 1954—2230 volume, în 1955—2842 volume, în 1956—5670 volume, în 1957—6300 volume.

În ce privește numărul de cititori, în 1953 am avut 403, în 1954—568, în 1956—647, în 1957—1200 cititori.

Cînd munca e dusă cu entuziasm

S. CIUREA

*responsabilul bibliotecii sătești
din Fundul Birgăului*

...Constatînd că numărul cititorilor nu creștea și avînd dorința de a răspîndi cît mai mult cărțile ce le primeam, am umplut o traistă cu cărți și am mers din sector în sector, discutînd cu fiecare om, și recomandîndu-i cărți, după înțelegerea sa. Ducînd zi de zi această muncă am reușit să măresc numărul de cititori...

...Pentru ca munca bibliotecilor să fie mai rodnică, eu de pildă, mi-am împărțit astfel timpul: de la orele 8 la 11 muncă de teren, de la 11 la 13 sînt la bibliotecă pentru deservirea cititorilor. Asta îmi

era planul de muncă. Astfel eram prezent atît la bibliotecă cît și la sfatul popular sau la cooperativă, locuri unde întîlneam mai mulți țărani...

...De asemenea, am organizat biblioteci mobile parcurgînd zeci de km. distanță la cele patru biblioteci. Am apelat totodată la sprijinul cadrelor didactice, împreună cu care am efectuat mai multe controale.

În urma muncii depuse, am ajuns să am în fiecare lună la fiecare bibliotecă mobilă cîte 50 de cititori, majoritatea țărani muncitori...

...Atunci cînd am ocupat postul de bibliotecar aveam cca. 400 de cititori. În 1955—1956 numărul acestora a crescut la 600. În 1957 am reușit să avem 800 de cititori, deși comuna noastră se află la munte..."

Legătura între corpul didactic și biblioteca școlară

N. COJOCARU

*bibliotecarul școlii medii Nr. 1
Botoșani*

...Pînă în prezent bibliotecile școlare au fost neglijate intrucitva în sensul că nu li s-a acordat aceeași importanță ca și bibliotecilor care activează direct în masele largi ale poporului...

...Ca unul care am participat la cursurile speciale de bibliotecari în vara aceasta, mă gîndesc că Ministerul ar face foarte bine dacă ar mai iniția asemenea cursuri care să cuprindă pe toți bibliotecarii care nu au fost încă încadrați într-o formă de învățămînt bibliotecar.

...În majoritatea cazurilor profesorii nu lucrează mîină în mîină cu bibliotecarii. Ei ar trebui să ne sprijine ca să îndrumăm elevii de a citi cît mai mult și de a le pune la îndemîină literatura care le poate fi de ajutor, literatura care să le ajute la întregirea cunoștințelor căpătate în școală.

...În încheiere aș vrea să arăt că bibliotecile noastre suferă de lipsa de literatură clasică, în timp ce literatura contemporană abundă. Lipsește Panait Cerna, Alecsandri, Macedonski, Coșbuc, etc. Croniciile de asemenea nu se găsesc..."

Biblioteca sindicală contribue la dezvoltarea gustului de citit

OLGA PREDESCU
*responsabila bibliotecii sindicale
de la Hidrocentrala „V. I. Lenin“
Bicaz*

„...Intotdeauna cînd o acțiune cu cartea este bine organizată avem și rezultate. Noi am organizat „procesul literar“ la piesa „Fiul meu“ de Gergely Sándor cu o pregătire de două luni înainte, cu repetiții minuțioase în care am folosit oameni cu talent, iar printre ei o serie de artiști amatori. La acest proces literar au participat 700 de constructori cititori. De asemenea am organizat dramatizarea unor cărți ca „Fata Plutașului“ de St. Andrei în care apăreau chiar eroii din carte. La această dramatizare de pildă au venit 456 cititori...”

„...O mare importanță o dăm concursului „Iubiți cartea“. S-a organizat pe lângă

biblioteca noastră o comisie care se întrunește de cîte ori este solicitată de către tinerii pregătiți pentru examinare. Aceștia li se dau cărțile necesare, din bibliografia pentru concurs și se organizează seri de ghicitori literare despre cărțile citite. Prin faptul că am organizat o largă popularizare a regulamentului concursului am putut atrage numeroși cititori și zilnic se fac înscrieri de noi concurenți.

Pe cei care au primit insigna de „Prieten al cărții“ îi popularizăm prin „Panoul de onoare“ prin stația de radio-ficare, prin ziarul nostru local, deoarece am constatat că aceste stimulente fac să se mărească numărul concurenților.

Numai în acest an —1957— s-au înscris 1736 tineri la concursul „Iubiți cartea“: 943 au fost examinați și s-au dat pînă acum 615 insigne...

„Biblioteca clubului central ajută toate bibliotecile de pe hidrocentrală în care scop organizăm cursuri de instruire cu lecții și seminarii despre clasificarea zecimăla, munca de masă cu cartea, metode de popularizare a cărții etc...”

Cuvîntul de încheiere al tovarășului Constantin Prisnea

MINISTRU ADJUNCT AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII

Am ascultat cu foarte mult interes intervențiile pe care o parte, o mică parte dintre dumneavoastră, ați avut posibilitatea să le faceți de la această tribună. Nu pot să nu subliniez cîteva din ele. De pildă: propunerile serioase în legătură cu repartizarea fondurilor de cărți, problema spațiului, problema muncii cu cartea la safe, dijeritele probleme tehnice ca și acelea ce privesc buna conservare a fondurilor sau sarcina educării patriotice care apasă pe umerii noștri etc.

Concluziile pe secții sînt foarte valoroase și vor constitui un îndreptar pentru fiecare bibliotecă. Aș vrea ca din noianul de probleme ce s-au ridicat aici să aleg cîteva asupra cărora Ministerul Învățămîntului și Culturii consideră că trebuie îndreptat focul principal.

Nu vreau să mai subliniez aici rolul bibliotecilor și bibliotecarilor ca și rolul cărții în general, în viața socială, în revoluția culturală din țara noastră. El a fost subliniat îndeajuns și vă este bine cunoscut. Sînteți pătrunși despre însemnătatea funcției pe care o îndepliniți și ne-am convins din cuvîntul multora din dumneavoastră, că vă dați bine seama de importanța pe care statul nostru democrat popular o acordă dezvoltării bibliotecilor și prețuirea pe care o arată profesiei de bibliotecar.

Fără îndoială, că alături de dascălii noștri, de învățători și profesori, de educatori, de întregul corp didactic, bibliotecarul are un rol covârșitor în procesul educației. Dat fiind rolul bibliotecarului nu numai în educația tineretului, dar și în sprijinirea cercetărilor științifice și în genere, în întreaga muncă culturală de masă, devine absolut necesar

să se treacă de urgență la reglementarea dezvoltării rețelei de biblioteci, stabilindu-se condițiile minime pentru organizarea unei biblioteci demne să poarte acest nume. Este necesar să se țină seama de profilul și numărul mare al bibliotecilor noastre la ora actuală, de necesitățile culturale ale populației și de densitatea acesteia.

În cursul anului viitor, vor trebui să fie înregistrate toate bibliotecile din țară. Trebuie contopite la safe bibliotecile cu activitate paralelă, mai ales acelea care funcționează, în primul rând, în același local. Mai puține biblioteci, dar mai bine organizate, fonduri mai variate de cărți și pe cât posibil bibliotecile mai mici să fie subordonate celor mari, cu bibliotecari salariați.

Cu privire la fondurile de cărți, considerăm necesar să se treacă urgent la îmbunătățirea colaborării dintre edituri, colecții și biblioteci. O mai largă consultare a bibliotecarilor la elaborarea planurilor de editură se impune, deoarece biblioteca este instituția colectivă de folosire a cărților. Colecția să treacă la o mai bună aprovizionare a bibliotecii cu cărți, potrivit necesității cititorilor. Să se profileze mai precis, pe baza unui acord între diferitele tipuri de biblioteci, domeniile de completare, mai ales în ceea ce privește cartea provenită prin import. Să se lărgască împrumutul de cărți între biblioteci. În situația actuală nu este încă cu puțință ca toate bibliotecile să fie în măsură să-și procure exemplarele de care au nevoie.

Cu privire la problemele de cadre, este absolut necesar să se treacă într-un timp apropiat la concurs pentru ocuparea funcției de bibliotecar. Trebuie să ne străduim să păstrăm și să folosim cărțile la înălțimea cerințelor culturale ale populației și de aceea se impune să nu lăsăm să se strecoare o serie întreagă de elemente care vin la noi întâmplător. Să se dezvolte mai larg învățământul fără frecvență pentru bibliotecari și să se organizeze cursuri de specializare, introducând treptat în munca bibliotecarilor sistemul atestărilor și diplomelor; în felul acesta se va asigura stabilitatea cadrelor în aceste funcții. Ministerul Învățământului și Culturii să asigure că numirea cadrelor de bibliotecari voluntari, va fi făcută, așa cum s-a cerut aici, din rândul cadrelor didactice, prin secțiile de învățământ și cultură de la regiune.

În ceea ce privește conținutul muncii bibliotecărești, fără îndoială că în primul rând trebuie să se dea atenție studierii mai atente a cerințelor cititorilor. Trebuie pregătite instrumente mai bune pentru orientarea lor în fondurile de cărți ale bibliotecilor, bibliografii, cataloage. Bibliotecarul trebuie să se considere prietenul și îndrumătorul cititorilor în lumea cărților. Munca de îndrumare a cititorilor să fie mai strâns legată de sarcinile politice, economice și științifice care stau în fața întregii țări, iar sarcina trasată la conștientizarea partidelor comuniste și muncitorești, aceea de propagare largă, într-o formă accesibilă, a ideilor socialismului, păcii și prieteniei între popoare, să devină sarcină centrală pentru toate bibliotecile.

Munca teoretică în domeniul bibliotecilor trebuie să pășească pe șagașul studierii, mai ales, a problemelor muncii cu cititorii, a conținutului acestei munci — iar pentru bibliotecile științifice — îmbunătățirea documentației în domeniul științelor sociale se impune neapărat.

S-au ridicat aici o serie întreagă de probleme în legătură cu condițiile materiale. Dorințele exprimate aici se vor îndeplini în măsura în care aceasta va fi posibil. Ceea ce vom putea face în orice caz, va fi o mai justă repartizare a alocațiilor bugetare, în interesul întregii noastre rețele de biblioteci.

Eu aș mai face apel la colaborarea între diferitele rețele și tipuri de biblioteci. Fie ca Asociația bibliotecarilor din R.P.R. să ajute la realizarea unei mai strânse legături între bibliotecarii din diferite rețele; între bibliotecile științifice și cele de masă, între Biblioteca Academiei R.P.R. și bibliotecile centrale de stat, între bibliotecile sindicale și cele ale cooperăției, între bibliotecile școlare și cele de masă, după cum nu mă îndoiesc că Asociația va ajuta și la îmbunătățirea calificării cadrelor de bibliotecari.

Puținele mele gânduri exprimate aici la această primă conștientizare a bibliotecarilor din țară și care premerge celei de a zecea aniversări a Republicii noastre, sînt mai mult un omagiu pe care îl aducem bibliotecarilor, care sfătuiți pe cititori cu vorbele lui Miron Costin „Că nu există zăbavă mai plăcută decît citirea cărților”.

BIBLIOTECA ACADEMIEI R.P.R.

la nouă decenii de activitate

1867—1957

GEORGE BAICULESCU

Perioada actuală; 1948—1957

027.2 (091)

Transformarea din 1948 a vechii Academii, dintr-o instituție de consacrare într-o instituție de cercetări în toate domeniile științei, cu participare activă la rezolvarea problemelor de bază ale economiei și culturii socialiste din statul nostru democrat popular, a însemnat pentru Biblioteca Academiei nu numai o creștere a activității și o îmbogățire a colecțiilor ei, ci și o schimbare de orientare. Până în 1948 Biblioteca Academiei fusese dezvoltată mai ales pentru studiul limbii, literaturii și istoriei naționale, fondurile ei reflectând, prin compunerea preocupărilor umaniste ale vechii Academii. Începând din 1948, Academia R.P.Romîne a trecut pe primul plan desfășurarea de cercetări în domeniul științelor naturii, medicinei și tehnicii, ceea ce a creat Biblioteca sarcina de a le sprijini cu literatura de specialitate necesară.

Creșterea colecțiilor Bibliotecii, bazată în trecut mai mult pe donații întâmplătoare, este acum orientată spre achiziționarea tuturor publicațiilor necesare cercetărilor științifice. Crearea institutelor și colectivelor de cercetări în cadrul Academiei a transformat Biblioteca într-un centru dotat cu publicații generale și de specialitate din toate ramurile științei, impunându-i sarcina de a înființa unități de documentare pe lângă fiecare institut și colectiv de cercetare.

Astfel, Biblioteca Academiei R.P.Romîne este astăzi o bibliotecă științifică fundamentală de informare și studii asupra culturii și științei românești și de documentare generală în toate domeniile științei. Ea îndrumază o întinsă rețea de biblioteci filiale (în număr de 34), care asigură documentarea de specialitate a unităților de cercetare științifică ale Academiei R.P.Romîne (filiale, baze, institute, colective). Rețeaua de biblioteci organizată și înzestrată de Biblioteca Academiei R.P.Romîne este compusă astăzi din următoarele unități, funcționând pe lângă filialele, bazele și institutele de mai jos: Filiala Cluj a Academiei R.P.Romîne, Filiala Iași, Baza de cercetări științifice Timișoara, Baza de cercetări științifice Tg. Mureș; pe lângă următoarele institute

și colective din Capitală: a) *institute*: Antropologie, Biochimie, Cercetări metalurgice, Cercetări economice, Cercetări juridice, Endocrinologie, Energetică, Filozofie, Fizică, Fiziologie, Inframicrobiologie, I.C.A.R., I.S.R.S. Istoria artei, Istorie, Lingvistică, Matematică, Mecanică aplicată, Muzeul Național de antichități, Neurologie, Observatorul astronomic, Psihologie, Terapeutică, Istorie literară și folclor b) *colective*: Cercetări zootehnice, Chimie anorganică, Chimie organică, Biologie animală, Parazitologie, Microbiologie, Oncologie, Editura Academiei R.P.R., Chimioterapie, Forestier.

Între anii 1948—1957, prin grija regimului nostru democrat popular, Biblioteca Academiei și rețeaua ei de biblioteci au crescut cu aproape 3.000.000 volume, colecțiile lor de imprimate totalizând azi: 3.368.748 vol. cărți din care 1.498.894 vol. organizate (având cataloage topografice, alfabetice, pe materii) iar 1.869.854 vol. neorganizate și 1.168.765 vol. periodice, din care 433.948 vol. organizate (cataloage topografice, alfabetice, pe materii) iar 587.317 vol. neorganizate. Colecțiile speciale, dacă nu toate în aceeași proporție cu imprimatele, au crescut în ultimii opt-nouă ani într-o măsură foarte mare, stampele (gravuri, desene, fotografii, albume) depășind numărul de 115.000, hărțile numărul de 9000, manuscrisele numărul de 16.000, notele muzicale numărul de 34.000.

Colecția de manuscrise, de pildă, (cuprindea în 1948 aproximativ 8000 volume; astăzi ea trece de 16.000. Printre achizițiile mai deosebite intrate în Secțiunea Manuscriselor și Documentelor în ultimii zece ani semnalăm: cronică despre Tudor Vladimirescu, de Ion Dirzeanu; manuscrise Ion Creangă (Harap Alb) și I. L. Caragiale (Abu-Hasan și Poveste); un manuscris românesc despre Varlaam și Ioasaf din sec. XVII; un manuscris grecesc cu numeroase ilustrații, pergament din sec. XI (Canon de umilință); un Antifonar latinesc din sec. XV, cu miniaturi și inițiale executate în Italia; manuscrise de la „Junimea” și „Dicționarul Junimei”; un manuscris arab (Coranul), frumos ilustrat, din sec. XVIII; 5 scrisori de

la M. Eminescu, 1 scrisoare de la Lev Tolstoi, 112 scrisori de la George Enescu, 95 scrisori autografe ale lui Romain Rolland adresate lui Panait Istrati, un document de la Mihai Viteazul, 1600 (unul dintre primele documente diplomatice redactate în limba română) și multe altele.

Cabinetul de Stampe, îndeosebi, a cunoscut în ultimul deceniu, o dezvoltare foarte mare, colecțiile sale devenind în această perioadă de șapte ori mai numeroase. Fondurile cele mai valoroase, gravurile și desenele, trec de 55.000 piese (desene: 9600; gravuri: 44.996). Această importanță creștere numerică, contribuție de preț la tezaurul cultural adunat de Biblioteca Academiei dealungul istoriei sale, îmbrățișează toate fondurile Cabinetului de Stampe.

A fost constituită o mare colecție de grafică rominească în care au intrat pe rând operele tuturor gravurilor români de seamă, de la pionierii din primele decenii ale secolului trecut (Lecca, Al. Asachi, C. Popp de Szathmary, etc.) pînă la maestrul contemporan (Gabriel Popescu, Iser, Jean Al. Steriade, Gh. Petrașcu, Tonitza, Ressu, etc.). Deosebit de importante sînt fondurile desenelor de N. Grigorescu, T. Aman și T. Pallady, constituite în ultimii ani, pentru ultimii doi cele mai mari din cîte există, iar pentru cel dintîi al doilea ca importanță aflat în țară.

Colecțiile de gravuri străine au fost sporite în scopul de a se constitui fonduri documentare privind etapele importante ale istoriei gravurii universale. Principali maestri: Dürer, Callot, Rembrandt, R. Nanteuil, Edelinck, Goya, Delacroix, Géricault, Manet, etc., sînt admirabil reprezentați în colecțiile Bibliotecii datorită exclusiv achizițiilor recente, Totodată s-a avut în vedere îmbogățirea materialului iconografic referitor la istoria poporului nostru: desene, gravuri, fotografii. Serii documentare unice privitoare la istoria Bucureștilor, la istoria costumului, la scriitori și oameni de cultură români au fost adăugate fondului existent în această materie.

Această uriașă creștere a colecțiilor într-un timp atât de scurt a necesitat, pentru ordonarea lor, o creștere corespunzătoare a numărului personalului, o dezvoltare a serviciilor existente și crearea de noi sectoare și servicii pentru cuprinderea noilor sarcini ce s-au pus Bibliotecii odată cu transformarea ei într-un centru documentar pentru susținerea planului de cercetări al Academiei R.P. Romîne. În primul rînd s-au reorganizat serviciile din Sectorul procurării publicațiilor, astfel ca lucrările pentru completarea colecțiilor Bibliotecii să se poată face după un studiu științific amănunțit al

acestora și după o planificare care să țină seama de nevoile specifice ale fiecărei unități din rețea. Tot pe baze științifice s-a reorganizat Serviciul Schimbului de publicații, care întreține relații cu peste 2000 instituții științifice din întreaga lume, constituind unul din principalele mijloace de răspindire a realizărilor științei românești peste hotare și de obținere în schimb a importante publicații necesare documentării oamenilor noștri de știință. Numărul publicațiilor intrate în Biblioteca Academiei pe calea schimbului s-a ridicat în 1956 la 35.204 volume.

Serviciile din sectorul cataloagelor au fost de asemenea întărite cu personal pentru a se putea grăbi procesul de prelucrare a publicațiilor, astfel ca acestea să poată ajunge cit mai curînd în circulație publică și s-a creat un serviciu aparte pentru prelucrarea publicațiilor sovietice. Pentru colecțiile de periodice, pe lîngă cataloagele alfabetice și pe materii, se redactează cataloage și fișiere geografice și cronologice. Sectorul de manuscrise a întocmit în ultimii ani un catalog pe fișe al manuscriselor românești, iar Sectorul de stampe cataloage pentru colecțiile de gravuri și desene.

Biblioteca Academiei R.P.R. a creat condiții bune de lucru pentru cercetători, organizînd în 1951 și 1952 încă două săli de lectură, dotate fiecare cu cîte o bogată bibliotecă de referințe. Biblioteca Academiei este o bibliotecă publică, accesibilă tuturor categoriilor de cercetători, atît din cadrul Academiei cît și din afară. Sălile de lectură sînt deschise zilnic de la 8—22, vinerea și duminica de la 8—14. Media anuală a cercetătorilor este de 68.000, față de 25.000 în 1947 iar volumele consultate de 300.00, față de 80.00 în 1947.

În 1949 Biblioteca Academiei a creat un Serviciu de bibliografie și documentare, cu sarcina de a întocmi bibliografii generale, speciale și tematice și de a asigura documentația curentă. Intrucît volumul lucrărilor de informare, în neconținută creștere, cerea o concentrare tot mai mare de forțe, care se făcea în dauna lucrărilor de bibliografie, în 1954 Biblioteca Academiei a desfășurat acest serviciu în două secții, cu sarcini precise: *Secția de bibliografie*, cu misiunea de a pregăti și publica bibliografia națională a Romîniei de la 1831 încôace, în repertorii generale, speciale și bio-bibliografii și *Secția de informare științifică*, avînd sarcina de a organiza și efectua documentația curentă prin: acordarea de consultații bibliografice, publicarea de buletine bibliografice și procurarea de microfilme și fotocopii.

Secția de bibliografie a deschis câteva serii de lucrări bibliografice, publicînd în ultimii ani, în seria de bio-bibliografii, lucrări asupra savanților romîni progresiști din trecut: Gh. Țițeica, Traian Lalescu, David Emmanuel, Emil G. Racoviță, D. Voinov, D. Brandza, Emanuel Bacaloglu, Petru Poni, Vasile Pîrvan, Anghel Saligny și Aurel Vlaicu; în seria de bibliografii retrospective: „Marx-Engels în limba romînă” și un „Index al lucrărilor științifice publicate în periodicele și culegerile editate de Academia R. P. Romîne în perioada 1948—1954”, cu text în limbile romînă și franceză. Secția pregătește pentru tipar repertoriul bibliografic „Publicațiile periodice romînești”, vol. II, care va cuprinde perioada 1907—1920 și strînge materialul pentru întocmirea repertoriului „Bibliografia romînească modernă”, perioada 1831—1920. Pentru seria de bibliografii retrospective se pregătește publicarea lucrării „Petofi în literatura romînă”, de mare interes pentru studiul relațiilor culturale romîno-maghiare.

Secția de informare științifică publicat în ultimii ani următoarele serii de buletine bibliografice de achiziții recente, privitoare la cărțile și periodicele științifice intrate în Bibliotecă: cartea și periodicele străine, cartea sovietică și periodicele sovietice, cartea și periodicele din țările de democrație populară — buletine care apar la doi ani odată. Secția lucrează de cîtiva ani la întocmirea unui „Repertoriu al periodicelor științifice străine”, din care se află sub tipar vol. III: Medicină. De asemenea, secția pregătește pentru tipar vol. I din „Bibliografia analitică a periodicelor romînești apărute între 1820—1850”.

Potrivit art. 78 din Statutul Academiei R. P. Romîne, Biblioteca Academiei este un institut de cercetări în domeniul bibliologiei și desfășoară o activitate științifică în acest sens. Organul de publicitate al institutului este anuarul „Studii și cercetări de bibliologie”, din care au apărut pînă azi tom. I și II.

În condițiunile create dezvoltării științei și culturii în anii puterii populare, Biblioteca Academiei R. P. Romîne este chemată să îndeplinească, în domeniul bibliologiei și

Biblioteca Academiei R.P.R.

Sala cataloagelor Bibliotecii Academiei R.P.R.

documentării, funcțiuni de însemnătate primordială. Ea reprezintă, prin faptul că posedă fondul național de publicații, principalul centru de informare asupra științei și culturii din țara noastră. Ea asigură documentarea cercetărilor desfășurate în cadrul celui mai înalt for științific de la noi, Academia R. P. Romîne. Prin tradiția contribuțiilor sale în bibliologia romînească și funcțiunea sa de institut de cercetări în acest domeniu, ea este chemată să aducă în continuare un aport teoretic și tehnic însemnat în ajutorul organizării bibliotecilor științifice din țara noastră.

Cu conștiința acestor sarcini își aduc bibliotecarii Academiei R. P. Romîne contribuția lor la propășirea științei și culturii romînești.

Luptele din februarie 1933

DOCUMENTARE ȘI OPERE LITERARE INCHINATE ACESTUI EVENIMENT
ISTORIC

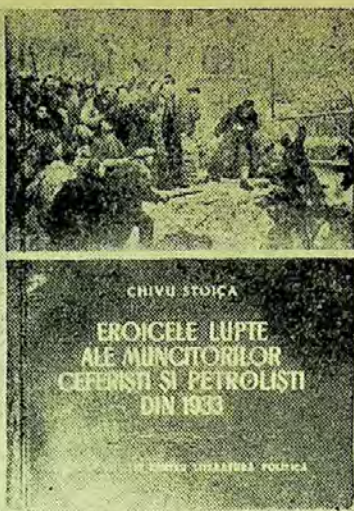
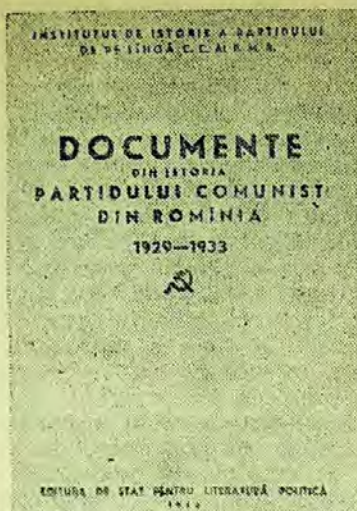
Momentele importante din trecutul de luptă a poporului român au rămas înscrise în documentele epocii, ca și în literatura noastră. Dintre temele istorice oglindite în literatură, eroicele lupte ale ceferiștilor, din februarie 1933, a căror aniversare de 25 de ani o sărbătorim în cursul acestei luni, au fost consemnate în nenumărate documente de partid. Cei ce vor să studieze sursele istorice ale evenimentelor din februarie 1933, vor găsi în volumul 3 de Documente din istoria Partidului Comunist din România, 1929—1933 un material bogat de fapte revoluționare, din care vom aminti **Manifestul Biroului celulelor Partidului comunist de la Atelierele C.F.R. Nicolina-Iași din 1931**, care îndeamnă masele muncitoare să lupte împotriva curbelor de sacrificiu, **Manifestul celulelor Partidului comunist de la Atelierele C.F.R. Galați**, lansat în ianuarie 1932, în care se demască trădătorii social-democrați și se cheamă muncitorimea ceferiștă la luptă împotriva curbelor de sacrificiu, a concedierilor și a pregătirii războiului antisovietic (p. 409), Rezoluții adoptate de C.C. al P.C.R. în aprilie 1932 privitoare la sarcinile apropiate ale Partidului Comunist din România în legătură cu situația politică și economică a României, cu învățămintele luptelor ceferiștilor, cu mișcarea național-revoluționară și cu presa partidului (p. 427), sau, în fine, articolul apărut în „Scînteia” din septembrie-octombrie 1933, care arată că oamenii muncii din toate țările au cerut prin telegrame, proteste și manifestații, stingerea procesului intentat ceferiștilor (p. 720) precum și multe alte documente ale timpului reunite în acest volum.

Avîntul revoluționar care a stat la baza luptei ceferiștilor în acea perioadă grea de fascizare a țării și de pregătire a războiului antisovietic, se află oglindit în mărturiile unor martori contemporani care au luat parte la aceste lupte. Lucrarea tovarășului

Chivu Stoica **Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933** (Ediția 2-a revăzută. Buc., E.S.P.L.P., 1955) constituie un asemenea document. Descriind caracterul revoluționar al mișcării muncitorești internaționale în anii crizei economice 1929—1933, tov. Chivu Stoica prezintă lupta Partidului Comunist în fruntea proletariatului din România din acel timp, ca un însemnat act revoluționar care s-a accentuat prin puternica grevă a muncitorilor de la Atelierele C.F.R. Grivița în februarie 1933 și luptele petroliștilor din Valea Prahovei. În aceste lupte poporul român și-a manifestat cu vigoare vechile sale tradiții revoluționare, acțiunea de la Grivița Roșie fiind marcată pe plan mondial drept „prima împotrivire fățișă, prima manifestare antifascistă de masă din Europa a muncitorimii conștiente”. 15—16 februarie reprezentînd „o pagină de eroism și glorie a proletariatului din România”.

Multe dintre cele mai însemnate documente ale vremii: afișe, broșuri, articole, manifeste, fotocopii etc., au fost strînse în albumul comemorativ **20 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști 1933—1953** în care se află o bogată ilustrare grafică, foarte prețioasă pentru orice cercetător al luptelor conduse de partid, în trecut.

Nu mai puțin importantă pentru reconstituirea epocii care a determinat ridicarea la luptă a ceferiștilor, este lectura articolelor de presă, scrise între anii 1929—1934, de ziaristi democrați, fruntași ai publicisticii române, articole care au fost reunite în culegeri, cum sînt, Geo Bogza: **Anii împotrivirii**, Reportaje, pamflete, articole, 1934—1939; Zaharia Stancu, **Insemnările și amintirile unui ziarist**. (Sarea e dulce și Cefe de taur): Eugen Jebleanu: **Din veacul XX**; George Macovescu **Oameni și fapte sau culegerea de articole strînse în volumul Căderea Babilonului de Scarlat Calimachi** ecou direct al luptei ceferiștilor. În arti-

colul care dă titlul volumului (p. 37), și pentru care autorul fusese condamnat la un an închisoare ca și în articolele **Condamnarea lui „Doncea”** (p. 45), **Procesul ceferiștilor** (p. 88), **Pentru ceferiștii întemnițați** (p. 94), **Sentința din Craiova** (p. 96), **Pentru ceferiștii întemnițați** (p. 111), **Pentru eliberarea ceferiștilor** (p. 130) și altele, sînt evocate cîteva momente caracteristice din zilele care au precedat și au urmat sîngeroasei reprimări de la Grivița.

Dacă trecem din domeniul documentației istorice, în cel al reflectării artistice a mărețelor evenimente din 1933, vom întîlni o serie de realizări literare.

O cronică realistă a faptelor e oglindită în romanul **Clocote** de A. G. Vaida care își propune să arate drumul parcurs de clasa muncitoare sub conducerea partidului în lupta revoluționară pentru revendicări, pentru libertate, împotriva exploatării și înfudării țării la remorca intereselor imperia-
liste. Urmărind acțiunea unor combatanți comuniști care au activat în mijlocul ceferiștilor de la Iași, autorul ajunge la o descriere veridică a celor ce s-au întîmplat în zilele de neuitat ale lui februarie 1933 la Grivița Roșie (p. 88—89) unde s-a situat centrul luptei ceferiștilor.

Volumul de **Povestiri** de Vasile Bigu conține, de asemenea, o serie de imagini autentice din frămîntările și luptele muncitorilor de la calea ferată. În schițe ca **Maica**

Domnului la C.F.R. sau **Bărbatul vacii**, povestitorul a înfățișat cu un umor ascuțit unul din aspectele caracteristice ale acelei epoci revoluționare, și anume strecurarea printre muncitorii ceferiști a unor elemente corupte, slugi plecate la ordinul patronilor, împotriva cărora partidul a dus cu succes o necontenită luptă de demascare.

În domeniul poeziei, în poemul **Grivița Roșie** de Marcel Breslașu (E.S.P.L.A., 1954), autorul nu este numai rapsodul unei epopei populare, dar și cronicarul condițiilor istorice în cadrul cărora s-au desfășurat evenimentele. De mari dimensiuni epice este și poemul lui Cicerone Theodorescu intitulat **Calea Griviței** în care poetul cîntă tragicul faptelor din februarie 1933, dar și eroismul fără de seamă al celor care au înfruntat gloanțele călăilor ca să afirme cu tărie drepturile poporului, setea lui de libertate.

Dan Deșliu în **Grivița Roșie**, Maria Banuș în **Eroilor ceferiști**, Miron Radu Paraschivescu în poemul **Vasile Roaită** au dat expresie sentimentelor întregului popor muncitor, făcînd să vibreze în strofe pline de patos revoluționar, tumultul zilelor eroice de la 15—16 februarie 1933.

Întîmpinînd această sărbătoare a clasei muncitoare cu acțiuni de popularizare a literaturii închinată luptelor din februarie 1933, bibliotecarii vor înscrie în activitatea lor o contribuție la educarea patriotică a maselor de cititori.

Munca cu cartea in REGIUNEA CRAIOVA

GOLEA PETRE
Secretar al Comitetului
Regional de Partid
Craiova

Comitetul regional de partid Craiova, a organizat în luna decembrie 1957 o plenară lărgită a activului de partid, la care au participat pe lângă primii secretari, secretarii care răspund de problemele de propagandă ai Comitetelor raionale de partid și președinții Comitetelor Executive ale Sfatului popular raional, șefii secțiilor de învățămînt și cultură, unii directori de cămine culturale, bibliotecarii șefi raionali, bibliotecarii sătești, activiștii ai Casei regionale de creație și lucrătorii din diferite instituții de artă și cultură.

Scopul plenerii a fost de a analiza munca cultural-educativă desfășurată în satele și comunele din regiunea Craiova și de a populariza cele mai bune metode pentru îmbunătățirea acestei munci. O atenție deosebită s-a acordat muncii cu cartea. În ultimul timp, numărul bibliotecilor și al cărților citite a crescut simțitor. Numai la biblioteca centrală regională au fost în anul 1957, 12.400 cititori care au citit peste 210.000 cărți, ceea ce reprezintă o creștere de 30% la cititori și 82% la cărțile citite față de 1956.

Popularizarea cărții în rîndul țărănilor muncitori a constituit o preocupare de seamă pentru lucrătorii de la bibliotecile centrale, raionale, bibliotecile sătești și cei din cadrul căminelor culturale. Rezultatele frumoase obținute de multe biblioteci din regiunea Craiova au dovedit acest lucru.

Chemarea la întrecere lansată de colectivul bibliotecii sătești din comuna Catane-raionul Băilești, a cunoscut un mare răsunet și a determinat colectivele de muncă din multe biblioteci să-și reorganizeze activitatea în vederea măririi numărului de cititori și al cărților distribuite.

Din discuțiile purtate pe baza referatului și coreferatului prezentate a reieșit că în urma acestei chemări, biblioteca raională din Vinju-Mare și multe alte biblioteci au desfășurat o rodnică activitate, folosind multiple forme ale muncii cu cartea cum ar fi: constătuiri cu cititorii, recenzii, seri literare, dimineți de basm pentru copii și altele. În felul acesta s-au putut distribui și citi pînă la 1 octombrie 1957, un număr de 12.125 volume.

Rezultate frumoase a obținut și biblioteca din comuna Devesel-raionul Vinju-Mare, care organizînd consfătuiri cu cititorii axate pe tema transformării socialiste a agriculturii, citiri în colectiv, recenzii de cărți și popularizînd cartea prin cele 25 cercuri de citit și-a mărit în ultimul timp numărul de cititori cu încă 400. După cum au arătat participanții la consfătuire, aceste frumoase rezultate obținute de bibliotecile din raionul Vinju-Mare se datoresc sprijinului pe care Comitetul raional de partid și Comitetul executiv al Sfatului popular raional l-au dat conducerii bibliotecilor în organizarea diferitelor forme ale muncii cu cartea.

Un alt exemplu pozitiv îl constituie și biblioteca din comuna Tințăreni-raionul Filiași. Conducerea acestei biblioteci folosește o hartă a comunei, pe baza căreia colectivele voluntare formate din cititori fruntași distribuie cărți țărănilor muncitori, însemnînd gospodăriile în care locuiesc cei ce devin cititorii bibliotecii. În felul acesta, există o evidență clară a felului cum cartea pătrunde în fiecare casă de țaran muncitor și se cunosc gospodăriile care n-au nici un cititor sau cititori puțini.

O activitate fructuoasă s-a desfășurat și în cadrul celor 29 cercuri de citit din comuna Tințăreni. Discuțiile în cadrul acestor cercuri pe marginea Statutului model al G.A.C., a Statutului C.A.P. (Cooperativelor agricole de producție) și întovărășirilor agricole, a diferitelor cărți și broșuri cu caracter agrozootehnic, precum și a diferitelor articole din ziare și reviste, lămuresc pe participanți asupra avantajelor muncii în comun.

La sfîrșitul anului 1957 biblioteca sătească Tințăreni a reușit să aibă 889 cititori dintre care 536 țărani muncitori cu 8.325 cărți citite dintre care 2.081 cărți de agricultură.

Trebuie subliniată inițiativa responsabililor cercurilor de citit din comuna Moțăței-raionul Calafat, care folosesc pentru înțelegerea mai clară a materialelor citite: hărți, grafice, planșe și altele.

S-a dovedit fructuoasă munca în comunele Poiana Mare, Moțăței, Maglavit-raionul Calafat, care au folosit biblioteci de casă, organizîndu-le pe circumscripții electorale pe lângă cercurile de citit.

Un loc important tot în cadrul acestor cercuri de citit îl ocupă și informarea politică a cititorilor.

Vorbind de activitatea cercurilor de citit, trebuie remarcat aportul cadrelor didactice. Învățători ca: Iulian Lungu și Calafeteanu Grigore din comuna Moțafei, Iacov Ion și Butoi Constantin din comuna Ghidici, Dipulescu Constantin — comuna Dobridor-raionul Calafat, precum și multe alte cadre didactice din regiune, muncesc cu rivnă și pun mult suflet în munca cu cartea.

Metode interesante și atractive de popularizare a cărții folosesc și bibliotecile sătești din comunele Iancu Jianu-raionul Băls, Isalnița-raionul Craiova, Făurești-raionul Oltet, Catanele-raionul Băilești, etc.

În ce privește bibliotecile căminelor culturale și colțurilor roșii din G.A.C. trebuie amintit ca exemplu pozitiv biblioteca colțului roșu din G.A.C. Cilieni-raionul Corabia, care punând la dispoziția colectivităților cărți în legătură cu creșterea animalelor și păsărilor, i-a ajutat să înțeleagă importanța dezvoltării ramurilor anexe în domeniul zootehnic.

Concursul organizat între bibliotecile sătești, ale căminelor culturale, colțurilor roșii din G.A.C. și caselor de citit, la care participă peste 70 % din biblioteci, a cunoscut un mare răsunet în regiunea Craiova. Ca urmare a angajamentelor luate și a metodelor folosite în cadrul acestui concurs, numărul cititorilor a crescut atingând cifra de peste 160.000 pe întreaga regiune. Rezultate bune s-au înregistrat în raioanele Gura-Jiului și Cusmir complet cooperativizate și în raioanele Băilești care se apropie de cooperativizarea totală.

Realizările însemnate în munca cu cartea în regiunea Craiova se datoresc fără îndoială organizațiilor de partid care în mod permanent au îndrumat activitatea bibliotecilor. Astfel, pentru a asigura o cit mai bună orientare în munca cu cartea, comitetele de partid din comuna Padea și Birza-raionul Segarcea, Poiana Mare și Maglavit, raionul Calafat, organizațiile de bază din comuna Țințăreni raionul Filiași, Catanele, raionul Băilești, Devesel, raionul Vinju-Mare și multe altele au repartizat sarcini concrete membrilor de partid antrenându-i să muncescă în colectivele voluntare ale bibliotecii cit și în cercurile de citit, sprijinind totodată bibliotecile în întocmirea planurilor de muncă și ajutându-le în realizarea lor.

În multe comune, comitetele executive ale sfaturilor populare au dat o atenție deosebită muncii cu cartea, îngrijindu-se să asigure bibliotecilor sedii corespunzătoare și mobilier. Comitetul executiv al sfatului popular comunal Țințăreni, raionul Filiași, comitetul executiv al sfatului popular Baia de Aramă și comitetele executive ale sfaturilor populare din

acest raion nu numai că s-au îngrijit de condițiile materiale ale bibliotecilor, dar de multe ori membrii acestor comitete executive au prezentat recenzii și au participat la manifestările de masă din cadrul bibliotecilor.

Cu toate aceste realizări mai sînt încă deficiențe în domeniul muncii cu cartea din regiunea Craiova în ceea ce privește mai ales folosirea de metode pentru atragerea unui număr cit mai mare de cititori și popularizarea cărților noi.

În afară de aceasta, fondul de cărți al bibliotecilor nu este îmbogățit în permanență, iar broșurile care popularizează metode avansate din diferite domenii de activitate, lipsesc din unele biblioteci. Biblioteci ca acelea din comunele: Panaghita-raionul Segarcea și Coțofenii din Față-raionul Filiași, au stat luni de zile închise, din care cauză numărul cititorilor și cărților distribuite este foarte mic. Mai sînt încă unele Comitete Executive ale Sfaturilor populare, care n-au creat bibliotecilor condiții materiale: localuri, mobilier și în special combustibil. De pildă, biblioteca sălească din comuna Corcova-raionul Strehaia are o singură cameră și aceea neîncăpătoare iar la biblioteca din Tg. Jiu cele 30.000 volume au fost ținute mult timp într-o singură cameră, care avea pretenția să fie și sală de lectură. În unele raioane activiștii culturali sînt folosiți luni de zile în alte munci, în timp ce bibliotecile stau închise. Bibliotecara de la biblioteca centrală raională Calafat a lucrat o parte din timp la întreprinderea „Vinoalcool” din dispoziția fostului președinte al Comitetului Executiv raional.

În multe din bibliotecile raioanelor Tg. Jiu, Băilești, etc., Comitetele Executive n-au asigurat combustibilul necesar perioadei de iarnă. Asemenea atitudini de desconsiderare a rolului ce-l au bibliotecile și bibliotecarii în munca de popularizare a științei și tehnicii trebuie combătute.

În ultimul timp a fost mult neglijat și concursul „Iubiți Cartea”. În această direcție, Comitetul Executiv al Sfatului Popular regional ru a controlat C.L.D.C.-ul dacă a trimis sau nu cărți necesare bibliotecilor sătești ceea ce a frînat desfășurarea în bune condițiuni a acestui concurs în regiunea noastră. Așa, de exemplu, au lipsit din multe biblioteci raionale și sătești romanele: *Mitrea Cocor*, *Povestea unui om adevărat*, *Așa s-a călît oțelul* și altele.

În urma muncii desfășurate de organizațiile U.T.M., numărul participanților la concursul „Iubiți cartea” a ajuns la 46.000. Totuși, Comisia regională comisiile raionale și comunale, nu s-au ocupat mai îndeaproape de această acțiune, ceea ce a avut ca urmare că pînă acum numai 7.500 participanți la

concurs au primit insigna „Prieten al cărții”, procent destul de scăzut față de numărul tinerilor din întreaga regiune.

Planul de acțiune al Comitetului Regional de partid și al Comitetului Executiv regional privind desfășurarea muncii cultural-educative de masă în perioada de iarnă, care s-a prezentat în continuarea plenarei, a acordat o atenție deosebită muncii cu cartea. În acest sens s-a hotărât să se organizeze în toate bibliotecile din orașul și regiunea Craiova consfătuiri lunare cu cititorii pe teme literare, de știință popularizată, pe teme tehnice și agrotehnice. De asemenea se vor organiza cit mai multe recenzii, citiri în colectiv, matinee literare, ghicitori, prezentări de cărți, se vor întocmi albume cu ilustrații pe diferite teme, expoziții și panouri de cărți, Planul mai prevede crearea de noi biblioteci sătești și dotarea lor cu mobilier.

Pentru îmbunătățirea muncii cu cartea în S.M.T.-uri, G.A.S.-uri și unitățile silvice, s-a prevăzut ținerea unui concurs între bibliotecile din aceste unități cu durata 1 ianuarie 7 noiembrie 1958 cu o etapă la 1 mai 1958.

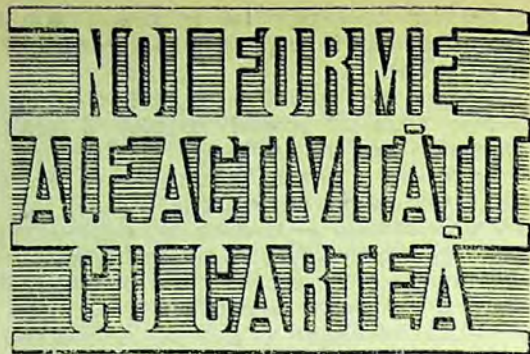
N-au fost neglijate nici bibliotecile sindicale, prevăzându-se calificarea bibliotecarilor din această rețea prin cursuri scurte și practică la biblioteca centrală regională împreună cu bibliotecari sătești și raionali.

Comitetul regional U.T.M. și Secția de învățământ și cultură a Sfatului Popular regional, reorganizând munca pe baza noii bibliografii, și-au luat angajamentul ca în anul 1958, să fie atrași în concursul „Iubiți cartea” un număr cit mai mare de utemiști și tineri.

Pentru intensificarea muncii cu cartea, trebuie susținut și popularizat concursul între bibliotecile sătești. În această direcție, o mare sarcină revine și organizațiilor de partid care trebuie să îndrume și să sprijine întocmirea planului de muncă și întreaga activitate a bibliotecilor pentru buna desfășurare a acestui concurs și să subordoneze activitatea cultural-educativă întăririi economico-organizatorice a G.A.C.-urilor și C.A.P.-urilor precum și întregii munci de transformare socialistă a agriculturii.

În acest scop va trebui să se ducă o muncă mai organizată pentru popularizarea celor mai bune metode în munca cu cartea, folosindu-se presa, radioul, etc.

Numai în felul acesta, munca va da roade, iar cartea nu va lipsi din nici o casă de țaran muncitor.

IOANA ZDRENGHEA

bibliotecara

bibliotecii sătești din comuna
Petrești, regiunea Hunedoara

Activitatea unei biblioteci nu se poate mărgini numai la difuzarea cărților și la înscrierea unui număr cit mai mare de cititori. Această activitate trebuie să cuprindă și numeroase manifestări de masă, care au ca scop atragerea cititorilor către bibliotecă.

În comuna Petrești manifestările de masă sînt multiple și variate, atît în ce privește forma cit și în ce privește conținutul.

Obiectivul principal pe care au fost axate manifestările de masă este transformarea socialistă a agriculturii. În acest scop, biblioteca a organizat diferite acțiuni ca: prezentări de cărți în limba romînă și germană, recenzii. De asemenea s-au ținut și conferințele *Ce sînt întovărășirile agricole, Foloasele întovărășirilor agricole* și în jurul unor cărți strîns legate de această problemă. Tot în această direcție, în cadrul cercurilor de citit s-au făcut lecturi din lucrările *Intrebări și rîspunsuri privind transformarea socialistă a agriculturii, Prin întovărășire la G.A.C., Savantul colhoznic Malțev*, etc. S-au mai făcut de asemenea expoziții și fotomontaje cu diferite teme ca: *Prin întovărășire la o viață îmbelsugată* și mai ales s-a dus muncă de lămurire între cititorii bibliotecii pentru înscrierea în întovărășire. Rezultatul acestor acțiuni a fost că cititori ai bibliotecii ca Barna Ion, Cîndea Ilie, Nicula Vasile, Vlad Rusalim, Nistor Gh. etc. au fost printre primii care s-au înscris în întovărășire.

Formele manifestărilor de masă enumerate mai sus, precum și altele cunoscute de toți bibliotecarii nu au mulțumit colecti-

vul de muncă al bibliotecii care a căutat să pună în practică forme noi de popularizare a cărții și anume: procesul literar, dramatizarea, serile actualității științifice etc.

Procesul literar pe marginea romanului istoric *Zodia cancerului* de M. Sadoveanu a fost prezentat în fața a 700 participanți.

Spre deosebire de formele obișnuite ale proceselor literare, în comuna Petrești s-a introdus un element nou. Pe lângă depozitiile apărării și acuzării au apărut la bara opiniei publice și martori din personajele cărții. Acești martori ca și acuzatul purtau costumele epocii respective, pentru care am primit ajutorul Teatrului de Stat din Sibiu. Procesul literar a fost însoțit și de o expoziție de cărți care a fost mult cercetată de către cei prezenți, mulți din aceștia vrînd să fie înscrși la bibliotecă pentru a împrumuta cărțile expuse.

De mare succes s-a bucurat și dramatizarea poemului *Luceafărul* de M. Eminescu prezentată pe scena căminului cultural din Petrești și mai apoi din comuna Sebesel. Dramatizarea a fost precedată de recitări și coruri pe texte din opera marelui nostru clasic, precum și de o conferință explicativă a profesorului de limba română Vasile Zdrenghea.

Ținînd seama de succesul re purtat în această manifestare am prezentat în continuare dramatizarea povestirii *Dumbrava minunată* de M. Sadoveanu.

Intrucît publicul cititor și-a manifestat dorința de-a fi la curent cu unele cuceriri ale științei, în cadrul bibliotecii a fost inaugurată o *Seară de actualități științifice* care are loc odată pe lună. În cadrul acestei manifestări au fost susținute pînă în prezent teme: *Satelii artificiali sovietici* și *Sexurile și vaccinurile în slujba vieții* (despre vaccinul antipoliomielitic.)

Aceste forme noi ale manifestărilor de masă alăturate celor vechi au adus un frumos rezultat în atragerea cititorilor la bibliotecă și la mărirea interesului pentru citit, astfel că la data de 30 noiembrie 1957 numărul de cititori al bibliotecii sâtești din Petrești a fost de 805 persoane, iar numărul cărților citite de 5.323 volume.

● Din inițiativa bibliotecii „Carlos Alberto” din Rio de Janeiro a avut loc în luna octombrie 1957 o expoziție a cărții pentru copii.

● După pierderile suferite de bibliotecile din Königsberg și Breslau, Biblioteca (bavareză) de Stat din München a devenit azi, datorită tradițiilor ei de achiziționare a materialelor sud-est europene — cea mai importantă bibliotecă cu acest specific din Germania de vest.

● Arhiva literară a societății germane Schiller din Marbach, a achiziționat de curînd corespondența purtată între Rainer Maria Rilke și Magda v Hattingberg (Benvenuta).

● Erika Mann lucrează la o biografie a scriitorului Thomas Mann, tatăl ei. Această lucrare va apărea în S. Fischer-Verlag (Editura S. Fischer) din Frankfurt am Main.

VERIFICAȚI-VĂ CUNOȘTINȚELE

- 1) Care a fost primul mijloc mecanic de multiplicare al cărților?
- 2) Cine este creatorul clasificării zecimale?
- 3) Care este semnificația cuvîntului „incunabul”?
- 4) Care este cea dintii lege a bibliotecilor din țara noastră?
- 5) Care este cea mai veche bibliotecă universitară din țara noastră?
- 6) Care este prima carte tipărită în Țara Românească?
- 7) Care carte românească a fost distinsă de Consiliul Mondial al Păcii cu Medalia de Aur a Păcii?
- 8) În ce operă a literaturii sovietice întilnim figura bibliotecarei P. Gorbaceva?

Răspunsul în pag. 40

Documentarea tehnică în întreprinderile industriale din țara noastră

Ing. ION M. KRAINIK

Progresul tehnic nu poate fi conceput astăzi fără o documentare tehnică bine organizată.

Dezvoltarea crescândă a științei și tehnicii se oglindește într-o cantitate considerabilă de cărți, reviste, broșuri, brevete, rapoarte, etc., care apar în toată lumea și de al căror conținut trebuie să ia cunoștință omul de știință și inginerul, tehnicianul ca și muncitorul, pentru a nu rămâne în urma tehnicii mondiale, pentru a-și însuși și introduce în producție metodele și procedeele cele mai înaintate.

Regimul de democrație populară a creat posibilități largi de răspândire a cuceririlor științei și tehnicii mondiale, prin înființarea editurilor tehnice, a centrelor de documentare și a Institutului de Documentare Tehnică, a căror activitate editorială și documentaristică aduce o contribuție substanțială în introducerea tehnicii noi în economia țării noastre.

Astăzi, nu există întreprindere industrială care să nu aibă un fond de material documentar tehnic, fond care variază de la 200 cărți și 100 reviste la 54.000 cărți la Centrul mecanic din Sibiu și câteva sute de colecții de reviste la Combinatul Metalurgic Reșița.

Acest vast material este în bună parte administrat de bibliotecile tehnice ale întreprinderilor, care activează de obicei în cadrul cabinetului tehnic, sub îndrumarea conducerii tehnice a întreprinderii. Fondurile necesare achiziționării materialelor documentare îl constituie, în majoritatea cazurilor un procent din fondul de producție.

Valorificarea materialului documentar existent în întreprinderi, adică o activitate organizată de documentare și propagandă industrială, care să răspundă nevoilor reale ale întreprinderii și care să contribuie la rezolvarea cu succes a problemelor de producție este, din păcate, mult prea puțin dezvoltată.

Câteva întreprinderi, foarte puține la număr, au înțeles totuși necesitatea organizării documentării tehnice, obținând, datorită acestui lucru, importante succese în muncă.

Să luăm de exemplu uzinele „23 August” din București, unde funcționează o frumoasă bibliotecă tehnică în cadrul cabinetului tehnic

cu un fond de circa 35.000 volume de cărți, 200 colecții de reviste, ca și numeroase colecții de standarde, norme, brevete și prospecte. Numai în cursul primului semestru Uzinele „23 August” au realizat, prin studierea și aplicarea unor metode descrise în cărți, economii în valoare de 6 milioane lei.

Rezultate asemănătoare au fost obținute și la „Electromotor” din Timișoara și „I. C. Frimu” din Sinaia, unde documentarea tehnică constituie o preocupare de căpetenie a conducerii, ca și a masei de ingineri și tehnicieni.

În imensa majoritate a întreprinderilor situația este cu totul alta. La o cercetare pe teren în diferite ramuri industriale, s-a constatat că din 135 întreprinderi vizitate, numai 23 au sedii proprii pentru bibliotecă; la 42 unități bibliotecile se află în Cabinetul tehnic, iar la 70 unități cărțile și revistele sînt ținute în dulapuri la diferite servicii.

Modul de organizare a materialului documentar variază de la o întreprindere la alta. La un număr extrem de mic de unități el este clasificat și catalogat, dar în marea majoritate a cazurilor, este aranjat după metode proprii, empirice sau așezat în rafturi, fără nici o ordine, de multe ori chiar fără a fi inventariat.

În ceea ce privește funcția de bibliotecar, din 65 unități, numai 32 au bibliotecari și din aceștia 6 mai au alte sarcini. La restul de unități funcția de bibliotecar este îndeplinită de șeful cabinetului tehnic, de responsabilul cu inovațiile sau de diverși alți salariați.

Calificarea bibliotecarilor diferă și ea extrem de mult, majoritatea nefiind instruiți pentru această muncă. Astfel la Uzinele „Independența” din Sibiu, funcția de bibliotecar este cumulată cu cea de crainic al stației de radioamplificare, iar la fabrica de încălțăminte „Nikos Beloianis” din Timișoara ea este încredințată unui tovarăș fără pregătire în această direcție.

În legătură cu modul în care este folosit fondul de cărți și reviste tehnice trebuie arătat că în întreprinderile cu o slabă preocupare de popularizare a materialului documentar sau unde această preocupare

lipsește cu totul, numărul cititorilor este extrem de redus.

Din cauză că numeroase întreprinderi consideră că realizează economii prin neînființarea posturilor de documentaliști și bibliotecari calificați, materialul documentar, precum și sumele importante pe care întreprinderile le investesc în mod curent în această direcție, nu sînt valorificate.

În ceea ce privește activitatea propriuzisă de documentare, din 135 întreprinderi vizitate, numai 20 sînt încadrate cu cite un inginer sau tehnician care se ocupă de documentare (figurează pe schemă în funcție de documentalist). Dintre aceștia, numai 17 se ocupă exclusiv cu problemele de documentare. În restul unităților, cu problemele de documentare se ocupă întâmplător șeful cabinetului tehnic, responsabilul cu inovațiile, bibliotecarul, iar în numeroase cazuri, cu aceste probleme nu se ocupă nimeni.

Majoritatea întreprinderilor, chiar cele de deosebită importanță pentru economia națională, nu posedă organe de documentare, ca de exemplu: Combinatul Siderurgic-Huțoara, Combinatul metalurgic Reșița, Uzinele „Ernst Thälmann-Orașul Stalin, Uzinele „Josif Ranghel“-Arad, fabrica „Simo Geza“-Tg. Mureș și altele.

În general nu există o organizare unitară a organelor de documentare, nici chiar în întreprinderile din cadrul aceluiași minister. Această situație se datorește, în primul rînd, faptului că nu există un regulament care să dea îndrumări modului de organizare a activității de documentare în întreprinderi. Deși unele ministere ca de exemplu: Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcție și Ministerul Industriei Grele au întocmit și difuzat regulamente privind organizarea documentării tehnice, acestea nu sînt aplicate.

Ca urmare a lipsei unei organizări unitare, sînt cazuri cînd organul de documentare, acolo unde există, nu depinde totdeauna de conducerea tehnică a întreprinderii, ci de constructorul șef sau de alte sarcinii ale întreprinderii.

În ceea ce privește calificarea și salariarea persoanelor care se ocupă cu documentarea, acestea diferă, de asemenea, de la o unitate la alta.

Unele ministere și numeroși conducători de întreprinderi subestimează importanța documentării tehnice, atitudine care se concretizează prin dese schimbări și reduceri ale personalului care se ocupă cu documen-

tarea, mergînd chiar pînă la desființarea postului de documentalist, cum a fost cazul la Uzinele „Ianos Herbac“ din Cluj și Uzinele „1 Septembrie“ din Satu Mare. Alte exemple în această privință mai sînt următoarele: la Uzinele „Timpuri Noi“ din București documentaliștii sînt foarte des înlocuiți; la „Industria Lîinii“ din Timișoara inginerul șef nu consideră necesară existența unui organ de documentare, iar la alte întreprinderi sarcina de documentare tehnică revine diferitelor organe cum sînt: laboratorul de încărcări („Dezrobirea“-Orașul Stalin și „Industria Pielei“-Timișoara); Serviciul tehnic (Atelierele de Automotoare—Orașul Stalin); serviciul control („Sibiana“-Sibiu); serviciul tehnolog șef („Centrul Mecanic din Cluj“) etc.

Față de această situație se impune desigur, luarea de măsuri urgente pentru a acorda documentării tehnice atenția pe care o merită.

Uzinele „23 August“ trebuie să constituie un exemplu și un imbold pentru acei conducători de departamente și întreprinderi care mai consideră documentarea tehnică o activitate de importanță secundară, nelegată de producție și care se laudă cu economii la achiziționarea materialului documentar.

Este absolut necesară legificarea pe scară republicană a activității de documentare tehnică. Trebuie prevăzut ca în toate întreprinderile să fie create organe de documentare, încadrate cu ingineri sau tehnicieni documentaliști și bibliotecari calificați, ținîndu-se seama de mărimea și importanța întreprinderii respective.

Documentaliștii și bibliotecarii trebuie instruiți și chiar școlarizați prin grija Institutului de Documentare Tehnică, iar conducerii întreprinderilor trebuie să li se interzică atribuirea de mutare de la un serviciu la altul a acestor tovarăși.

În felul acesta, sîntem convinși că nu se va repeta cazul Uzinelor Metalurgice din Bacău care au trimis la București un inginer pentru a se documenta asupra unor probleme, deși biblioteca uzinei dispunea de întregul material necesar. Literatura tehnică trebuie să devină cu adevărat un bun al tuturor, un prieten nedespărțit al muncitorului, inginerului și tehnicianului, care, cu ajutorul ei, să poată rezolva cu succes toate problemele ce li se pun în producție, contribuind astfel la progresul tehnic al economiei noastre naționale.

SATELITUL ARTIFICIAL

PRIM PAS ÎN ASTRONAUTICĂ

PROF. UNIV. PAUL IOANID
Candidat în științe tehnice

Lansarea primilor sateliți artificiali ai pământului de către Uniunea Sovietică a stîrnit un interes deosebit pentru literatura consacrată problemelor zborurilor interplanetare. Răspunzînd dorinței manifestată de către unii bibliotecari, publicăm în cele ce urmează un material pentru organizarea unui concurs pe tema arătată mai sus.

Așa cum s-a arătat și în numărul trecut al revistei la rubrica Concurs literar, răspunsurile vor fi trimise în scris tuturor bibliotecarilor care vor organiza un asemenea concurs.

Timp de peste 50 de ani, problema comunicațiilor interplanetare a fost studiată de un grup mic de savanți din întreaga lume, din care cel mai prominent a fost Konstantin Eduardovici Tîolkovski. Rare ori din adîncurile bibliotecilor în care acești savanți lucrau, răzbăteau la lumina zilei, în fața marelui public rezultatele teoretice care încercau să dovedească lumii că zborul în cosmos este posibil.

În ziua de 4 octombrie 1957 însă întreaga omenire a aflat și a putut să constate că savanții sovietici au înălțat în cosmos prima navă — satelitul artificial. Ideea comunicațiilor interplanetare a devenit un bucur al întregii umanități, o convingere a acesteia, peste o lună cînd s-a lansat al doilea satelit, cu un pasager animal la bord.

Prin aceasta nu numai teoretic ci în mod practic s-a dovedit posibilitatea comunicațiilor interplanetare, deoarece s-a realizat prima etapă a acestuia — satelitul artificial.

Mecanica satelitului artificial cu totul deosebită de a celorlalte vehicule aeriene, poate să fie înțeleasă astăzi mai bine de cit în perioada lansării. Distanța care desparte globul pămîntesc de lună sau de planetele apropiate nu mai sperie azi pe nimeni — sateliții sovietici au dovedit că această distanță poate fi străbătută.

Sateliții artificiali sovietici reprezintă față de etapele ce urmează în cosmologică, realizarea unor nave cu pasageri care să aterizeze pe planete și să se reîntoarcă pe pămînt, o realizare modestă. Față însă de ceea ce a existat în știință pînă la această lansare, reprezintă un pas considerabil, revoluționar care a uimit mai ales pe savanții specialiști în acest domeniu. Viteza satelitului depășește de zeci de ori viteza celor mai rapide avioane de astăzi. Puterea motoarelor, dispozitivelor electronice, materialele și combustibilii utilizați face ca această realizare să constituie cea mai complexă mașină cunoscută pînă în prezent.

Lansarea sateliților sovietici este o realizare excepțională pentru că este prima de acest gen. În momentul cînd primul avion s-a înălțat în aer și a zburat, în acel moment s-a născut aviația. În același mod, astăzi, odată cu intrarea în cosmos a sateliților sovietici s-a născut în mod concret — astronautica.

Vor urma noi și noi realizări în domeniul astronauticii, realizări la care vor contribui toți oamenii de știință, toate popoarele lumii, realizări care pot fi intensificate considerabil în condițiile unei atmosfere internaționale pașnice. Omenirea însă peste zeci sau sute de ani, cînd navele vor brăzda sistemul solar, nu va uita ziua de 4 octombrie și nici generația noastră care a fost prezentă la startul, în cea mai pasionată și mai uriașă cursă, a cărei țintă este, întregul univers.

INTREBĂRILE LA CARE TREBUIE SĂ RĂSPUNDĂ PARTICIPANȚII LA CONCURS :

1. Cît va cîntări un om de 100 kg. la o distanță egală cu un diametru pămîntesc de suprafața solului?

2. Forța de atracție a soarelui este sau nu resimțită de locuitorii pămîntului?

3. Cînd a apărut prima lucrare de cosmonautică științifică din lume și cum se numea lucrarea?

4. Care sînt cele 3 viteze cosmice caracteristice și semnificația lor?

5. Cît e valoarea vitezii de eliberare față de soare?

6. Ce viteză este necesară pentru ca un proiectil să ajungă în lună?

7. Trei motive pentru care soluția tehnică imaginată de Jules Verne nu putea să rezolve problema zborului spre lună?

8. Cît durează zborul pînă la lună dacă viteza inițială este de 11,2 km. sec.?

9. Viteza necesară pentru realizarea unui satelit artificial?

10. Viteza necesară pentru a realiza un satelit la distanță de 380.000 km. oră?

11. Care din cei doi sateliți este mai ușor de realizat și de ce?

12. Care este condiția ca un satelit să se vadă de un observator de pe pămînt ca un punct fix?

13. Cîte tipuri de motoare cu reacție cunoașteți din punctul de vedere al mediului exterior în care funcționează?

14. Două metode de a explica forța de propulsie a motorului rachetă în vid.

15. Trei combinații de carburant și carburant pentru motorul rachetă?

16. Doi factori esențiali de care depinde viteza finală a rachetei?

17. Ce reprezintă racheta în trepte? de ce permite mărirea vitezei finale a rachetei?

18. De cîte ori este mai mare primul satelit sovietic decît satelitul lansat de americani și cum influențează aceasta, greutatea inițială a rachetei?

19. Care este particularitatea traectoriei primului satelit sovietic? Două consecințe ale acestei particularități.

20. Cum pleacă racheta port-satelit de pe pămînt și de ce?

21. De ce arde satelitul la intrarea în atmosferă densă? De ce nu a ars la decolarea de pe pămînt?

22. Care sînt metodele de observație a satelitelui după ce postul de emisie și încetează emisiunea?

23. Ce se poate studia prin aceste observații — după încetarea emisiei?

24. Ce avantaje pentru zborul interplanetar are stația satelit-gară cosmică?

25. În ce corp ceresc artificial trebuie transformată o navă ce zboară de la pămînt la Marte?

26. Ce senzație a avut cățelușa Laika de la decolare pînă la plasarea pe traectoria satelitelui?

BIBLIOGRAFIE

GHILZIN, M. Motoare rachetă. Traducere din limba rusă. [Buc] Editura tehnică, 1953, 45 p. cu fig. și portr. + erată.

IOANID, PAUL: Zborul cosmic. [Buc.] Editura tehnică, 1955, 48 p. (S.R.S.C., 119).

IOANID, PAUL: De ce a trecut racheta inaintea satelitelui. Știință și tehnică 1957, nr. 11, p. 2.

IOANID, PAUL: Ofensiva asupra cosmosului. Știință și tehnică, 1957, nr. 12, p. 6—7.

IOANID, PAUL: Cu trenul interplanetar. Știință și tehnică, nr. 4, 1954.

— Primul satelit artificial. [Buc.], 1957, 4 p. (Supliment la revista Știință și tehnică, 1957, nr. 10).

STERNFELD, A.: Zborurile interplanetare. [Buc.], Cartea rusă, 1957, 76 p. („Știință pentru toți 120).

DIFERITE FORME ale AGITAȚIEI VIZUALE in Bibliotecile noastre

Experiența bibliotecilor noastre în anii care au marcat rapida lor dezvoltare, a arătat locul important al agitației vizuale în activitatea cu cartea. Se poate spune că în realizarea unora din succesele bibliotecilor noastre și în deosebi în munca de atragere a cititorilor și popularizarea bibliotecilor, afișul, lozincă, graficul, panourile cu coperte sau fotomontajele legate de viața cărților, și-au avut partea lor de contribuție.

Pornind la început de la simple afișe de mină prin care anunțau orele de deschidere, normele de funcționare sau condițiile de împrumut, majoritatea bibliotecilor au ajuns la forme de agitație vizuală mult mai complete și mai sugestive, din care unele au devenit modele specifice extinse în mai toate bibliotecile.

Cu ocazia consfătuirii pe țară a bibliotecarilor, s-au putut vedea o seamă de materiale de agitație vizuală din biblioteci asupra cărora merită să ne oprim atențiunea și să dăm câteva referințe în legătură cu felul în care s-a făcut folosirea lor în biblioteci.

Astfel, dintre afișe — care constituie unul din cele mai eficace mijloace de a ține contactul cu masele de cititori și mai ales cu cei care ar putea deveni eventual cititori, exercitând asupra lor o influență mobilizatoare — să ne oprim, de pildă la afișul uneia dintre bibliotecile raionale care are următorul conținut simplu și de efect: „Citind din colecția „Știința învinge“ vă îmbogățiți cunoștințele“. E un afiș de mină, cărui bibliotecarul s-a străduit să-i dea o înfățișare artistică. Dacă un asemenea afiș are și norocul de a fi așezat într-un loc vizibil, e sigur că atrage atențiunea celor ce trec pe lângă el și atinge efectul urmărit.

Un afiș original atît ca realizare cît și în ce privește conținutul, este cel intitulat „Ce recomandă biblioteca raională salariaților sfatului popular raional“. Afișul are

la mijloc desenul unei cărți desfăcute, pe paginile căreia de-o parte și alta sînt prinse filele listei de recomandare bătute la măsina de scris.

Sub desen este scrisă o lozincă: „Pentru a fi conducător, trebuie să fii mereu în fruntea maselor“, ceea ce este legat de tematica afișului. Trecînd peste unele greșeli ortografice, (masse cu doi s) și care e bine să fie evitate, afișul poate fi considerat ca un excelent aport în organizarea agitației vizuale.

De la o vreme, bibliotecile au început să folosească pe scară tot mai mare afișul tipărit, care chiar dacă nu poate fi realizat în condiții artistice ca cel de mină, are avantajul de a fi multiplicat și de a lărgi astfel sfera de comunicare cu cititorii. Biblioteca regională din Oradea, biblioteca regională de la Galați și altele, uzează în mod frecvent de acest procedeu, mai ales cînd e cazul să popularizeze acțiunile pe care le organizează cu cititorii. Este de la

Afiș întocmit de biblioteca raională Roman

sine înțeles că, atît redactarea acestor afișe cît și compoziția lor grafică, trebuie să se facă cu cea mai mare atenție, accentuîndu-se în deosebi asupra temei respective.

Cînd e vorba de copii, afișele cer maximum de grijă și atențiune. Afișul e mai convingător pentru copil cu condiția ca el să întrunească anumite puncte de atracție, în stare să trezească interesul copilului. Biblioteca raională din Roman a dat dovadă de cunoaștere a elementelor necesare pentru prezentarea unui afiș reușit. Avem în fața noastră anunțul prin care secția de copii a acestei biblioteci, face cunoscut copiilor că organizează cîte o seară de basm în fiecare sîmbătă. Textul este concis, conceput cu cea mai mare claritate, așa cum trebuie să fie un afiș adresat copiilor. Găsim adaptată o listă volantă de cărți

Fiind un afiș de mină, bibliotecarul a putut adăoga o orna-
mentație artistică, închipuind un chenar obținut din decupațe
și desene originale, colorate cu mult gust, care reprezintă fi-
guri și animale din basme. Asemenea afișe mai au darul să
întrețină interesul copilului pentru personajele basmelor pe
care e bucuros să le identifice în conținutul afișului.

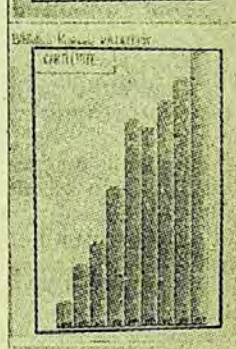
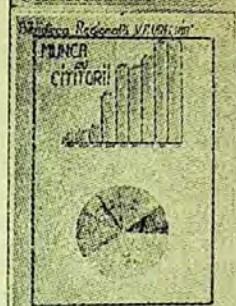
În alte biblioteci, mijloace ale agitației vizuale au fost fo-
sosite pentru popularizarea bibliotecii și a realizărilor obți-
nute de ea. Dorind să întrețină interesul cititorilor, unii
bibliotecari folosesc, în afara dărilor de seama în fața cititori-
lor, grafice bine întocmite, care au caracterul informării per-
manente asupra activității cu cartea. Biblioteca regională din
Orașul Stalin a afișat în bibliotecă un grafic al cititorilor în-
fățișând evoluția creșterii numărului acestora din anul 1953
pînă în 1957. Linia ascendentă care indică zero cititori în
1935, trece de la 1.000 cititori în 1952 la 14.000 în 1957, mar-
cînd un drum elocvent de realizări pozitive. Un al doilea
grafic — cel al cărților citite în același interval — arată o
creștere de la 10.000 de cărți citite în 1952 la 250.000 în
1957, sugerînd cu mijloace simple succese de care biblioteca,
bibliotecarii și cititorii au tot dreptul să fie mîndri.

La fel de convingătoare sînt graficele bibliotecii regionale
„V. A. Urechia” din Galați. Într-unul este înfățișată munca
cu cititorii și rezultatele ei — adică de la 260 cititori în 1949
la 12.000 în 1957. Dedesubtul coloanelor care marchează an
de an numărul cititorilor, o rozetă împărțită în șapte culori,
cuprinde cifre referitoare la componența cititorilor: 42%
copii, 18% funcționari, 9% elevi, 7% muncitori, 6% studenți
și 18% diverși. Celelalte grafice vorbesc cititorilor despre nu-
mărul cărților citite, despre creșterea fondului de cărți și
despre frecvența cititorilor. Întocmite cu grijă de a reda si-
tuația reală, chiar dacă în acest parcurs biblioteca a avut să-
mineri în urmă ce reies din compararea coloanelor, aceste
grafice au meritul că se impun imediat atenției vizuale și
informează pe cititori, simplu și rapid. Altfel prin aceste
mijloace să cunoască situația bibliotecii, cititorii pot observa
fără greutate laturile mai slabe ale activității cu cartea și să
se convingă asupra necesității de a ajuta pe bibliotecar în li-
chidarea sectoarelor rămase în urmă.

Un reușit grafic al întregii regiuni, privind numărul citi-
torilor la toate bibliotecile publice, între anii 1953—1957 a în-
tocmit biblioteca regională Cluj. Utilizînd aceleași mijloace
expresive a coloanelor comparative graficul aduce date înce-
pînd cu biblioteca regională și continuînd cu bibliotecile ra-
tionale sătești, ale colturilor roșii de la G.A.C., ale căminelor
culturale, bibliotecilor sindicale, cele ale cooperativelor meș-
teșugărești încheind surta coloanelor cu totalul general care
însumează în prima coloană (anul 1953) 182.552 cititori față
de 311.600 în coloana a II-a (1957).

Metoda graficelor a intrat în uzul tuturor categoriilor de
biblioteci și a pătruns chiar și la unitățile mici, cum sînt de
pildă bibliotecile sătești. O astfel de bibliotecă, cea din co-
muna Ripile, raionul Tg. Ocna, regiunea Bacău, a prezentat
cititorilor săi Graficul cititorilor, frecvența și cărțile citite în-
tre anii 1954—1957. Coloanele sînt confecționate din streifuri
de hîrtie colorată suprapuse pe cîmpul alb al tabloului, astfel
că cititorul poate cuprinde dintr-o privire de ansamblu în-
treaga situație.

Formele de agitație vizuală cuprind și alte mijloace eficace
pentru atragerea cititorilor, pentru cointeresarea lor în acti-
vitatea bibliotecii. Dar despre aceasta ne vom ocupa într-un
număr viitor.

Inceputurile bibliotecii din Blaj

POMPILIU TEODOR

Problema bibliotecilor a constituit în trecut Transilvaniei o permanentă preocupare. Revenind mereu în scrierile cărturarilor ardeleni, ei se arată preocupați de existența și rolul acestei instituții de cultură, în care văd un însemnat instrument de lucru pentru ridicarea poporului. Samuil Micu în Tomul IV al valoroasei sale lucrări manuscrise: *Istoria și lucrurile și întâmplările românilor, acum într-acest chip așezată și din mulți vechi și noi scriitori culeasă și scrisă de P. Samuil Clain de Sad ieromonahul din mănăstirea Sf. Troița din Blaj* acordă o atenție deosebită bibliotecii, fie că vorbește despre primul ei „păzitor“ Gregorie Maior, fie că apreciază donațiile de cărți intrate în bibliotecă.

Mai tirziu, Petru Maior, în Prefața la *Istoria bisericii românilor* apostrofează pe „Sfinția sa Caian“ omul episcopului Bob, pentru neorânduiala care domnește în arhiva episcopiei, în aceea vreme la un loc cu bibliotecă. Ultimul gând al cărturarului ardelen se îndreaptă spre bibliotecă din Blaj, testându-i o parte a cărților sale adunate de-a lungul anilor.

Aceste gânduri închinată bibliotecii de cărturarii veacului XVIII, reprezintă influența cercurilor iluministe, preocupate de ridicarea poporului prin cultură, într-o vreme în care forțele lumii noi, zguduiau temelii subrezite ale perimatului sistem feudal. O mână de oameni deschid noi școli, traduc sau prelucrează cărți care ținteau la ridicarea buneii stări a poporului, cercetează arhive și biblioteci pentru a scrie istoria poporului român, privesc cu încredere în viitor și „cred sincer în opera lor“.

Această prodigioasă activitate necesită și un instrument de lucru, bibliotecă, de a cărei utilitate și-a dat seama o întreagă generație eroică, începând cu Inocențiu Micu Clain, cliforul așezămintelor de cultură ale Blajului, pînă la corifeii școlii ardeleni, ca să nu mai vorbesc de Cipariu.

Despre bibliotecă din Blaj, s-a mai scris. Dar din cauza lipsei materialului documentar au fost ocolite începuturile sale și mai cu seamă conținutul. Se știa doar atât cît Cipariu transmisese prin *Acte și Fragmente*: „Iar catalogul bibliotecii mănăstirești de pe atuncia, din a. 1747, 14 iunie, cu subscrierea

lui P. Aron, atunci vicarul episcopesc, se află și astăzi, în care se numără 182 de cărți din biblioteca Epp. Patachi și 72 din a lui I. Klain mai toate latinește, cu toatele 350 de tomuri“¹⁾. Considerat pierdut acest „catalog“ — în realitate un inventar — a ieșit la iveală în urma aducerii arhivei din Blaj la Biblioteca Academiei R.P.R. Filiala Cluj. Astăzi avem posibilitatea să facem cunoscute începuturile bibliotecii, fondurile și mai ales conținutul lor, contribuind la îmbogățirea informației privitoare la acest așezămint de cultură, cu un rol atât de mare în mișcarea culturală de la finele veacului XVIII.

Inventarul, numărînd 7 file — a fost întocmit în vremea vicarului Petru Pavel Aron, în anul 1747, în 14 iunie. Cărțile sînt împărțite după format, pe fonduri, în ordinea intrării lor în posesiunea bibliotecii. În primul rînd au intrat cărțile vechii mitropolii a Ardealului de la Alba Iulia. Se păstrează și azi un *Liturgher slavonesc* din epoca lui Ștefan cel Mare, *Sicriul de aur*, *Noul testament* al lui Simion Ștefan etc.

În al doilea rînd — după cum ne informează Cipariu — s-au adăugat cărțile și manuscrisele grecești ale unui călugăr Leonție Moschanos, originar din insula Naxos, pripășit pe la Blaj. La acestea se adaugă și cărțile episcopului Patachi și ale lui Inocențiu Clain, manuscrisele lui Gherontie Cotorea, ale fratelui său Iosif Cotorea etc.

Inceputurile organizării bibliotecii le putem fixa între anii 1747—1754, ani în care se deschide mănăstirea și cînd se face inventarul cărților, iar la sfîrșitul perioadei se deschid și școlile. Pînă la 1747 cărțile erau păstrate la reședința episcopală din vechiul castel apafian și neorganizate, pentru ca după întemeierea mănăstirii să fie trecute în posesiunea ordinului basilitan, primind în 1754 un bibliotecar.

În *Rînduiala învățătorilor și Traptazitelor pînă la altă rînduială a noastră* din 1754, octombrie 12, vorbindu-se de îndatoririle ieromonachilor, se desemnează ca „învățătoru limbilor și după vreme și puțință a științelor cinstitul ieromonach Grigorie (Maior)

1) Tlmetel Cipariu, *Acte și fragmente*, Blaj, 1855, p. 224

cărui se încredințează și buna paza bibliotecii²⁾.

Ne mai rămîne să prezentăm pe scurt conținutul acestei biblioteci în anul 1747, pentru a ne face o idee despre preocupările primei generații de cărturari romîni de la Blaj. Între cărțile bibliotecii găsim o serie de lucrări romînești care vădesc legăturile cu principatele romine, ca lucrarea de tinerete a lui D. Cantemir: *Divanul sau gilceava înțeleptului cu lumea*, Iași, 1698, *Tilcuirea Liturghiei* a lui Ieremia Cacavela, *De officiis* a lui Mavrocordat etc.

Desigur, majoritatea cărților sînt de conținut religios — explicabile prin natura preocupărilor proprietarilor — cum este *Viața lui Vasile cel Mare* „aceasta talmăcită pe romînie de Samuil Clain“ etc.

La aceasta se adaugă totuși un mare număr de cărți cu caracter profan, multe istorice și juridice, gramatici și dicționare, dovedind un cerc larg de probleme care interesează intelectualitatea acelor vremi. Un loc de seamă, desigur, îl ocupă lucrările cu caracter istoric într-o epocă de frământări constituționale, în care prima argumentul istoric.

Remarcăm existența unei istorii bizantine.

2) Timotei Cipariu, op. cit. p. 223

o culegere de cronici ale Ungariei, viața St. Ladislau. Nu au fost neglijate nici lucrările juridice: Tripartitul, dreptul canonic etc.

Despre preocupările lingvistice avem măturie încă de la mijlocul veacului XVIII despre un proiect de lexicon, la a cărui lucrare Grigorie Maior promitea colaborarea într-o scrisoare pe care o adresează lui Petru Pavel Aron. Așadar, nu ne miră mulțimea titlurilor, a gramaticilor și dicționarelor germane, sirbești, grecești și italiene.

Semnalăm dicționarul lui Pariz-Păpai care fusese luat în considerare în prealabil în realizarea amintitului proiect.

Ne oprim aici cu înșirarea titlurilor, fiindcă nu intră în intențiile acestor însemnări să facem o prezentare integrală a conținutului. Acest lucru îl vom îndeplini cu alt prilej, publicînd acest inventar pentru marele lui interes istoric cultural.

Am ținut totuși să facem cunoscut bibliotecarilor din țara noastră — în linii mari — cîteva date privind prima mare bibliotecă romînească din Transilvania, care alături de celelalte ca: Teleky Batthyaneum se înscrise printre cele mai de seamă tezaure ale trecutului, prin vechimea și bogatul său conținut.

De curînd a apărut broșura *Concursul pentru citirea literaturii „Iubiți cartea“*. *Intrecerea prietenilor cărții*, care publică noile măsuri luate de comisia centrală pentru înviorarea acestui concurs.

Astfel, în locul unei simple liste de cărți obligatorii cum prevedea vechiul regulament, există acum 3 liste, dintre care participanții trebuie să-și aleagă una singură. La întocmirea listelor s-a ținut seama de nivelul de pregătire, de cultură, de preocupările și specificul muncii concurenților. Totodată, este publicată lista cărților la alegere, care a fost completată cu o serie de lucrări noi, valoroase, apărute în acest răstimp.

În scopul îmbogățirii permanente a bibliografiei concursului, comisia centrală dă dreptul comisiilor regionale, raionale și orașenești să completeze cu noi titluri grupele de cărți la alegere.

Pentru stimularea lecturii, comisia centrală a prevăzut instituirea unei faze superioare a concursului intitulată „Intrecerea prietenilor cărții“, la care pot participa toți acei care au obținut dreptul de a purta insigna „Prieten al cărții“.

Noua fază a concursului se va desfășura în mai multe etape: etapa I: comuna, grupe de comune, întreprinderi, instituții, școli și facultăți (decembrie 1957 — martie 1958); etapa a II-a: raională, orașenească (aprilie 1958 — mai 1958); etapa a III-a, regională (iunie 1958); etapa a IV-a, finală, pe țară (august 1958) în cinstea zilei de 23 August. Participanții clasati pe primele locuri vor obține numeroase premii, constînd în: excursii în țară și străinătate, televizoare, aparate de radio, biciclete, ceasornice.

GH. PIRNUȚA

Clădirea fostului spital de orbi din cartierul „Vatra Luminoasă”, adăpostește în prezent școala profesională de orbi din București. Tot aici își are sediul „Asociația Orbilor din R.P.R.”

Școala funcționează cu circa 300 elevi, împărțiți în 18 clase, care primesc cunoștințe de cultură generală și învață o meserie (de ex. împletituri, perii, mățuri, frînghii, etc.). De asemenea, învață să cînte la diferite instrumente muzicale.

Profesorii și educatorii sînt în proporție de aproape 50% orbi.

Scrierea și citirea pentru orbi se bazează pe sistemul inițiat de Valentin Haüy și Ludwig Braille. Primul a pus bazele unui institut pentru orbi în 1784, învățînd pe orbi muzica și geografia cu ajutorul notelor și al hărților în relief. El a tipărit în 1786 prima carte cu litere în relief intitulată *Essai sur l'éducation des aveugles*, prin care a ridicat problema culturii generale a orbilor și posibilitatea de a învăța diferite meserii accesibile: tors, tricofat, broderie, legatul cărților etc.

Un alt binefăcător al orbilor, Carol Barbier, a inventat un alfabet special pentru ei compus din 36 semne, alcătuit cu ajutorul punctelor scoase în relief, rezultate prin împunsături. Aportul cel mai de seamă în acest domeniu l-a adus vestitul profesor Ludwig Braille care a pus în aplicare invenția lui Barbier și de la care a rămas sistemul folosit de orbi astăzi, atât pentru scris cît și pentru citit. Braille, este fiul unui curelar. Pe cînd era copil și dădea ajutor la lucru tatălui său s-a înțepat cu sula și a orbit. Primit în Institutul de orbi din Paris a studiat pianul, violoncelul și orga, devenind organist în mai multe parohii din Paris. În 1827, la vîrsta de 21 ani, deveni profesor la Institut. În această calitate, în dorința de a veni în ajutor tovarășilor săi de suferință, a studiat perfecționarea sistemului de litere, ajungînd la alcătuirea alfabetului său — alfabetul Braille.

La baza acestui alfabet stă combinarea celor 6 puncte care fiind așezate în diferite combinații dau alfabetul Braille.

Elevii scriu pe plăci de metal pe care fixează o coală de hîrtie puțin mai groasă pentru a ieși bine în relief punctele rezul-

tate prin împungere. Pentru scris se folosesc de un împungător de metal ca o sulă.

Pentru corespondența cu cel cu vedere care nu cunosc sistemul Braille orbii se folosesc de sistemul Klein. În acest sistem se folosesc de litere de plumb așezate într-o cutie, în ordine alfabetică. Fiecare placă de plumb este o literă și are la un capăt ieșite în relief punctele din sistemul Braille care alcătuiesc litera; de exemplu :: = x iar la celălalt capăt are forma unor ace cu mai multe vîrfuri ascuțite care străpung hîrtia formînd conturul literelor majuscule X.

În aceiași clădire funcționează și 2 biblioteci; una a școlii profesionale și alta a Asociației. Biblioteca Asociației, formată din aproape 1.200 volume, funcționează în același loc cu birourile asociației. Trebuie menționat că publicațiile pentru orbi sînt mult mai voluminoase decît cele obișnuite și că pentru același număr de volume este necesar un număr mult mai mare de rafturi decît pentru cărțile obișnuite. De exemplu pentru a se reda întregul cuprins al romanului *Dauria* au fost necesare 15 volume, în format mare de cite 150—200 pagini.

Cărțile stau îngrămădite pe cite 3—4 rînduri, pînă în tavan. Din lipsa de spațiu multe cărți sînt așezate orizontal, lucru nepermis pentru cărțile orbilor, deoarece literele apăsîndu-se unele pe altele se tocesc și nu mai pot fi percepute cu ușurință de cititorul orb chiar cu cel mai dezvoltat simț tactil.

Biblioteca școlii profesionale are o sală a ei, dar din lipsă de spațiu funcționează numai cu secția de împrumut. Dar și această sală este insuficientă pentru nevoile bibliotecii.

Fondul de publicații este format din 800 volume (literatură beletristică și social-politică) și peste 800 manuale școlare necesare procesului de învățămînt. De asemenea, biblioteca are note muzicale (cu note și text în sistemul Braille) și planșe de anatomie pentru maseuri.

În bibliotecă găsim cărți de: Alecsandri, Creangă, Eminescu, Ispirescu, Gîrleanu, Pann, Vlahuță, Rebreanu, Sadoveanu, etc. De asemenea, sînt cărți din literatura rusă

și sovietică, cărți de știință popularizată, manuale didactice, etc. Acum se află sub tipar **Pădurea spinzuraților** de L. Rebreanu.

Pentru publicațiile necesare orbilor există aici o tipografie cu 2 mașini care funcționează automat. La fiecare mașină lucrează câte un orb. Pe plăci de tablă de 20/30 cm. se bate la mașină pe ambele părți, textul ce trebuie multiplicat în sistemul Braille. Aceste plăci formează matricele.

În 8 ore se pot scrie la o mașină 16—20 pagini. În medie, la cele 2 mașini se pot tipări pe zi 32—40 pagini în sistemul Braille.

În aceeași tipografie se tipărește revista „Viața nouă” organ al „Asociației orbilor din R.P.R.” Revista apare lunar cu 150—180 pagini format mare, având un tiraj de 380—400 exemplare, cu următoarele rubrici: Ideologie și literatură; Știință și tehnică; Din munca și viața noastră; Satiră și umor; Paginile tineretului; Sport; Vești de peste hotare; De vorbă cu cititorii.

Coperta revistei și tabla de materii de pe pagina II-a a copertei sînt tipărite în negru, în caractere obișnuite pentru văzătorii. Foaia de titlu și tabla de materii de la sfîrșitul revistei, ca și întregul text sînt imprimate după sistemul Braille.

Asociația orbilor are 6 filiale la București, Timișoara, Arad, Sibiu, Cluj și Iași, cărora revista li se trimite lunar.

Pe lângă fiecare filială există câte o bibliotecă mică. Pentru cititorii orbi din alte localități decît cele unde se află filiale, se practică împrumutul de cărți prin poștă, care se expediază la cererea celor interesați.

Biblioteca Asociației servește cărți prin poștă și unor cititori individuali din străinătate. S-au trimis cărți de exemplu unui cititor orb din Elveția, altuia din Praga, etc., care se ocupă cu studiul limbilor române.

Biblioteca Asociației primește cu regularitate din R. P. Ungară revista „Vakok Világa”. De asemenea, primește din U.R.S.S. revista „Jizn Slepîh”. Ambele reviste sînt scrise după sistemul Braille avînd și textul scris în negru. Textul în negru e folosit la traducerea în romînește, după care se bate textul pentru orbi în sistemul Braille.

Spre deosebire de cele două publicații amintite mai sus revista „Viața nouă” a Asociației orbilor din R.P.R. nu se imprimă decît în sistemul Braille.

La bibliotecă se organizează prezentări de cărți, seri literare, seri de ghicitori și foarte des lecturi în colectiv făcute de profesori și educatori.

S-a organizat și un concurs pe tema **Cel mai bun cititor**. Au fost premiați 12 cititori orbi. Dintre cei mai buni cititori ai bibliotecii se numără Stan Ion, Cristescu Petre, Gaiță Ion (acesta citește numai cu o mînă), Popescu N. ș. a.

Unii dintre ei ajung să citească toată revista într-o zi. În medie pot citi pe oră 30—40 pagini în Braille, bineînțeles că numărul de pagini scade după a 2-a, 3-a oră de lectură, orbii obosind mult mai repede decît cei cu vedere.

Cei care exercită o meserie mai grea și care face ca vîrfurile degetelor să fie mai îngroșate, citec mult mai încet, simțul tactil fiind mai puțin dezvoltat.

Deocamdată la această bibliotecă nu se aplică încă nici o formă de evidență. Biblioteca nu are caiet de evidență zilnică, nici fișe pentru cititori. Nu există nici cataloage.

Dacă pentru elevii orbi din această școală problema lecturii este oarecum rezolvată, deși sînt aici cititori care au citit toate cărțile din bibliotecă, rămîne cu totul nerezolvată problema lecturii pentru orbii din afara școlilor. Numărul cărților ce se trimite celor 6 filiale este prea mic, și, în general, titlurile tipărite, sînt puține la număr. Trebuie remarcat apoi că în București unde sînt cei mai mulți orbi, biblioteca nu poate funcționa din lipsă de spațiu. Ar fi deci necesară amenajarea urgentă a unui local de bibliotecă cu 2 săli (lectură și împrumut) în cartierul „Vatra Luminoasă” din raionul „23 August” unde locuiesc și lucrează cei peste 700 orbi. E nevoie, de asemenea, și de un bibliotecar salariat care să satisfacă cerințele acestei categorii de cititori.

Asociația este dispusă să pună la dispoziția bibliotecii fondul de publicații pe care îl posedă. Ea s-ar putea organiza ca o filială a Bibliotecii Centrale de Stat. Pentru cititorii orbi din celelalte orașe s-ar putea organiza de asemenea biblioteci filiale sau secții pe lângă bibliotecile regionale sau raionale (acolo unde există filiale ale asociației orbilor), iar acolo unde nu sînt filiale și unde sînt și orbi mai puțini să se organizeze împrumutul de cărți de acest fel, între biblioteci.

Problema unui minim de cărți s-ar putea rezolva prin multiplicarea matricelor deja făcute pentru cărțile tipărite în cele 4 mașini de la București și Cluj.

Abonarea bibliotecilor din centrele unde sînt orbi la revista „Viața nouă” și popularizarea acesteia printre cititorii orbi, ar putea constitui și aceasta o problemă pentru bibliotecile mari.

In atenția Bibliotecarilor

Petru Poni. 1841—1925. Studiul introductiv de prof. Cr. Simionescu și prof. C. Calistru. Bibliografia întocmită în Secția de Bibliografie a Bibliotecii Academiei R.P.R. de către George Baiculescu (redactor principal) și Dan Bugeanu. [Buc.] Editura Academiei R.P.R., 1957, 44 p. + 1 f. portr. (Biblioteca Academiei R.P.R. Seria de bio-bibliografie, 11).

Lucrarea de față oferă cercetătorilor informațiile necesare cu privire la viața și activitatea lui Petru Poni, unul dintre pionierii științei chimice din patria noastră. Studiul introductiv *Viața și opera lui Petru Poni* de prof. Cr. Simionescu și prof. C. Calistru, evocă începuturile operei sale înfăptuită în luptă cu mari greutăți, cu nenumărate lipsuri la Universitatea din Iași, scot în evidență factorii care au influențat concepțiile sale, explică formația sa progresistă precum și rolul pe care Petru Poni l-a exercitat în viața culturală și științifică a țării.

Urmează bibliografia cronologică a operelor lui, unele însoțite de mici adnotări și apoi enumerarea scrierilor mai importante despre viața și operele lui Petru Poni.

Materiale de specialitate de peste hotare

Художественная литература болгары. Библиографический указатель книг и статей, опубликованных в советской и болгарской печати 1955 г. [Literatura beletristică bulgară. Indicator bibliografie a cărților și articolelor apărut în limba rusă și bulgară în anul 1955]. Москва, 1957. 148 p. (Всесоюзная государственная библиотека иностранной литературы. Страны Народной Демократии)

În dorința unei popularizări cât mai active a literaturii țărilor de democrație populară, Biblioteca de literatură străină din Moscova editează, începînd din anul 1957, indicatoare bibliografice consacrate literaturii bulgare.

În cadrul a trei mari capitole: **Literatură contemporană**, **Literatura secolului XIX—XX** (pînă în anul 1944) și **Folclor**, indicatorul de față reunește toate materialele despre literatura bulgară apărute în decursul anului 1955, atît în limba rusă cît și în cea bulgară. Indicele alfabetic de la sfîrșitul lucrării permite orientarea ușoară în bogatul material inclus.

Handbuch der technischen Dokumentation und Bibliographie. Band I. Die technische Dokumentation, ihre Träger, Verfahren und Mittel. [Manual de tehnică documentării și bibliografiei. Vol. I. Documentarea tehnică, alcătuirea, folosirea și mijloacele ei]. Bearbeit von Karl-Otto und Grete Gringmuth, Verlag, Dokumentation der Technik, München 8, Zweibrückenstr., 1957, 231 p.

Primul volum al acestui manual aduce îndrumări practice asupra muncii de documentare tehnică generală și specializată. El conține tabelele clasificării zecimale universale pentru documentare și biblioteconomie, numele și adresele unui mare număr de universități, organizații și biblioteci tehnice, lista bibliotecilor tehnice germane, titlul a peste 5.000 de periodice tehnice și științifice și numele a peste 5.000 de instituții sau societăți comerciale care tipăresc publicații tehnice. În rîndul acestora se găsesc amintite și publicațiile precum și instituțiile tehnice din țara noastră.

DIE DEUTSCHE BUCHEREI, LEIPZIG. Ein Wegweiser für ihre Besucher und ein Hilfsmittel zu ihrer Benutzung. [Un îndrumător pentru vizitatori și ghid pentru folosirea ei]. Leipzig, 1957, 43 p.

Biblioteca germană din Leipzig, înființată în 1913 are o situație specială, față de celelalte biblioteci germane. Ea a fost creată ca o arhivă a tuturor publicațiilor în

limba germană și ca centru al bibliografiei germane. Broșura descrie mai întâi fondurile de cărți și sarcinile bibliotecii, apoi modul de achiziționare, munca bibliografică, cataloagele bibliotecii. De o deosebită importanță este secția de informare și îndrumare a cititorilor. Deutsche Bücherei împrumută publicațiile numai în sălile de lectură, ceea ce o ferește de pierderi. De altfel, încă în timpul celui de al doilea război mondial nu a suferit prea multe pierderi (circa 50.000 volume, în timpul unui bombardament). La sfârșitul anului 1956 ea număra circa 2.500.000 volume. Anual ea primește circa 70.000 volume noi. Cărțile și periodicele nu sînt aranjate sistematic ci după așa numitul principiu mecanic, pentru a economisi spațiu. Cărțile sînt aranjate după anul intrării, după format și după numărul curent al intrării.

În mod excepțional cînd e vorba de anumite cărți care nu se găsesc decît în Deutsche Bücherei, biblioteca le pune la dispoziția altor biblioteci germane sau străine, pentru a fi consultate în sala de lectură. Punerea la dispoziție de fotocopii și microfilme economisește în mare măsură transportarea unor materiale prețioase. Fotocopiile și microfilmele sînt puse la dispoziția cititorilor contra unui tarif anumit. Pentru cititorii de microfilme sînt la dispoziție săli speciale.

Biblioteca are o sală de lectură mare, una mică, o sală de lectură pentru periodice și una pentru consultarea de hărți.

Muzeul cărții și scrisului german a fost înființat în 1884. El posedă o colecție Klemm care conține manuscrise și incunabule donate de Heinrich Klemm în 1886 și o colecție de tipărituri artistice. Biblioteca mai are o serie de colecții speciale ca: Biblioteca Reichului, colecția muzicală, colecția nrtanualelor școlare și ale institutelor superioare.

Din presa străină de specialitate

KOZIOL, CZESLAW: Les bibliothèques rurales en Pologne [Bibliotecile de la sate din Polonia]. Bulletin de l'UNESCO - Intention des bibliothèques, 1958, nr. 1, p. 28.

Autorul articolului, locțiitorul șefului Administrației centrale a bibliotecilor din Ministerul Culturii și Artelor din R.P. Polonă, face o scurtă analiză a situației bibliotecilor de la sate din țara sa. Prin legea din 17 aprilie 1946 privitoare la biblioteci și conservarea publică a colecțiilor de cărți, s-au pus bazele juridice și financiare creării unei rețele de biblioteci publice întreținute de stat și de organele locale. În baza acestei legi, au luat ființă în Polonia biblioteci sătești municipale, raionale și regionale. Sarcina bibliotecilor regionale și raionale este aceea de a ajuta la organizarea bibliotecilor mici și de a le împrumuta cărțile care le lipsesc.

Începînd din anii 1948—1949 au fost organizate peste 3.000 biblioteci sătești. La sfârșitul anului 1954, acestea numărau 8.549.000 volume și 1.732.000 cititori. De asemenea, s-au organizat 17.000 centre de lectură în satele unde nu existau biblioteci, cărțile fiind procurate de bibliotecile sătești și cele raionale. În anul 1954, numărul acestor biblioteci s-a ridicat la 26.000.

Între timp, în 1954, s-a trecut în toată țara la o nouă împărțire administrativă a circumscripțiilor sătești. Din cele 3.000 centre de comună s-au făcut 9.000 centre mult mai mici, dintre care 4.000 numără mai puțin de 2.000 de locuitori; aceasta a făcut necesară o nouă reorganizare a rețelei bibliotecilor sătești.

În 1955 existau 3.647 biblioteci sătești, iar în 1956 numărul lor se ridica la 4.430 cu 10.574.000 volume.

Din cauza acestui mare număr de biblioteci, nu se poate asigura o bună aprovizionare cu cărți, motiv pentru care împrumutarea fondurilor a fost încredințată bibliotecilor raionale.

Autorul articolului mai relatează metodele folosite de biblioteci pentru atragerea cititorilor și dezvoltarea gustului de citit. Intre altele, se semnalează eficacitatea concursului național între cititorii de la sate, care s-a ținut anual, începând din 1941 până în 1956, inclusiv.

ЗЯХЕНГОЛЬЦ А. Д. Сорок лет советской библиографии [Patruzeci de ani de bibliografie sovietică] Советская библиография сборник статей и материалов. Выпуск. 48 р. 3-30

În cuprinsul a aproape 30 de pagini, autorul prezintă principalele etape de dezvoltare a bibliografiei sovietice în decursul celor 40 de ani de la întemeierea Statului Sovietic.

Încă din primii ani s-a acordat o atenție deosebită bibliografiei, aceasta fiind socotită un instrument puternic în munca de educare comunistă a maselor. Sub direcția îndrumare a Nadejdei Konstantinovna Krupskaia s-a desfășurat o muncă uriașă pentru reorganizarea bibliografiei pe noi baze, punându-se un accent deosebit pe bibliografia de recomandare. Astfel, apar o serie de lucrări bibliografice cum sînt: **De ce cunoștințe are nevoie fiecare tînăr muncitor, țaran și ostaș din Armata Roșie, Programele asupra principalelor probleme ale marxismului** de V. V. Adorațki; urmate de bibliografia curentă tehnică, economică, ș. a.

Un mare rol în dezvoltarea bibliografiei l-au avut congresele din anii 1924 și 1926 care au arătat rolul covârșitor al bibliografiei în sprijinirea construirii socialismului.

În această perioadă, încep să se tipărească fișele adnotate, se editează un buletin de recomandare cu liste bibliografice pe teme de actualitate pentru uzul marilor mase de cititori, și se pun bazele bibliografiei naționale teritoriale odată cu înființarea Palatelor cărții în R.S.F.S.R., R.S.S. Ucraina, R.S.S. Bielorusia, R.S.S. Armenia și R.S.S. Gruzină.

Între anii 1928—1930 partidul și guvernul sovietic iau o serie de hotăriri pentru dezvoltarea culturii. Printre acestea, hotărîrea cu privire la **Deservirea cu cărți a cititorului de masă** subliniază încăodată rolul important al bibliografiei ca armă efice de popularizare a cărții și ajutorare a cititorilor.

În acești ani, bibliografia sovietică este pusă tot mai mult în slujba nevoilor imediate ale construirii socialismului. Capătă un nou avînt bibliografia de recomandare, și în special cea a literaturii tehnice.

Consătuirea din 1936 consacrată problemelor teoretice ale biblioteconomiei și bibliografiei, pregătită sub îndrumarea Nadejdei Konstantinovna Krupskaia, a făcut un bilanț al bibliografiei sovietice, trasînd totodată căile de dezvoltare pentru viitor. Acest an marchează totodată apariția unor lucrări bibliografice deosebit de importante cum ar fi cele legate de studiul unor regiuni. Printre acestea se numără **Bibliografia Iakuției** de N. N. Gribanovski, **Bibliografia Orientului îndepărtat**, ș.a. Tot în acest an începe să se editeze publicația **Noutățile literaturii tehnice**.

Noile sarcini ale bibliografiei sovietice în perioada de trecere de la socialism la comunism își găsesc o rodnică oglindire în Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. din 1940 **Despre bibliografia și critica literară**. Subliniind încăodată importanța bibliografiei, această hotărîre trasează ca sarcină ziarelor și revistelor de a se ocupa mai intens în paginile lor de popularizarea cărților. Stabilind locul fiecărei biblioteci în editarea bibliografiilor hotărîrea a trasat bibliotecii „V. I. Lenin” sarcina de a întocmi liste bibliografice de recomandare pentru biblioteci și de a edita revista *Ce să citim*. Totodată Palatul unional al cărții a primit sarcina de a întocmi bibliografia tuturor tipăriturilor apărute în anii puterii sovietice.

Victoria asupra Germaniei fasciste, și odată cu aceasta măsurile luate de partid și guvern pentru restabilirea rețelei de biblioteci și creșterea fondului de cărți, impun noi obligații bibliografiei. Un rol de seamă în dezvoltarea bibliografiei sovietice în anii de după război, îl are consfătuirea unională din 1948 a bibliotecarilor, în care s-a dezbătut în mod special rolul bibliografiei de recomandare.

Ca urmare apar: **Catalogul tip al bibliotecii raionale. Catalogul de recomandare al bibliotecii sătești și de colhoz** tipărite de biblioteca „V. I. Lenin”; apar, de asemenea, **Cărțile anului...** cuprinzând anual toate publicațiile tipărite între anii 1948—1955, ș.a. În același timp iau amploare planurile de lectură intitulate: „In ajutorul cititorului”, discuțiile sau convorbirile despre cărți, întocmite de bibliotecile de masă.

O nouă perioadă de creștere cunoaște bibliografia de recomandare în preajma celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. ca și în preajma celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, când apar tot mai multe bibliografii de recomandare. După datele statistice, în perioada 1946—1956 s-au editat 7.644 materiale bibliografice într-un tiraj total de 32.100.000 exemplare.

De o înaltă apreciere s-a bucurat în Uniunea Sovietică și bibliografia de specialitate, destinată sprijinirii cercetării științifice. Marile biblioteci științifice, în frunte cu Biblioteca Academiei de Științe a U.R.S.S. editează periodic cele mai variate lucrări bibliografice în domeniul tuturor ramurilor științifice, contribuind astfel la țineră în curent a oamenilor de știință și a cercetătorilor asupra literaturii de specialitate.

După război se marchează o intensificare a relațiilor cu instituțiile bibliografice din țările de democrație populară și din țările capitaliste. **Index-translationum** este alcătuit cu participarea activă a Palatului unional al cărții.

În încheiere, autorul face o scurtă trecere în revistă a activității științifice desfășurată în Uniunea Sovietică cu privire la istoria, teoria și metoda bibliografiei, precum și în domeniul pregătirii unor cadre de bibliografi competenți.

[RIBERETE PIERRE] Pourquoi lisez-vous? [Pentru ce citiți?] Bulletin des bibliothèques de France. Mensuel. 1957, nr. 9, p. 633—652.

Articolul prezintă rezultatul unei anchete întreprinsă pe această temă de către Serviciul tehnic al Direcțiunii bibliotecilor din Franța. În răspunsurile date, majoritatea bibliotecarilor au ajuns la concluzia că locuitorii marilor orașe citesc în special pentru a se distra, mai mult decât din dorința de a se instrui. De o largă circulație se bucură romanele de aventuri, cele sentimentale, comice, de călătorii, etc. În schimb muncitorii și o mare parte din locuitorii satelor văd în carte o sursă minunată de îmbogățire a cunoștințelor.

În același timp articolul arată îngrijorarea bibliotecarilor față de scăderea accentuată a numărului de cititori. Ancheta a relevat lipsa de cărți la sate și în orașele mai mici, ceea ce privează pe cititori de posibilitatea de a-și alege cartea dorită; s-a subliniat, de asemenea, influența crescândă, în detrimentul lecturii, a emisiunilor literare la televiziune, ș. a. Articolul discută mijloacele de influențare a lecturii, cum sînt presa și radioul, atrăgînd atenția asupra lipsei de preocupare a periodicelor centrale pentru popularizarea cărții ca și orele cu totul nepotrivite a emisiunilor literare ale televiziunii.

În încheiere, se subliniază sarcina deosebită ce revine bibliotecarilor, al căror cuvînt de îndrumători ai lecturii joacă un rol hotărîtor în atragerea cititorilor la bibliotecă.

Deosebit de interesant, prin problemele ridicate, articolul dezbate viu impasul în care se găsesc azi bibliotecile din Franța în domeniul atragerii de cititori.

CROSSLEY, CHARLES: *The contributions of Ranganathan to librarianship*. [Contribuția lui Ranganathan în dezvoltarea bibliotecilor]. Librarian, 1957, nr. 9, p. 169—170.

Articolul relevă contribuțiile aduse profesiei de bibliotecar de către S. S. Ranganathan, specialist indian în domeniul biblioteconomiei și autorul a numeroase cărți. Acesta a acordat o deosebită atenție pregătirii profesionale a bibliotecarilor. Lui i se datorește înființarea primei școli de bibliotecari, din India (1928).

După război numărul școlilor de biblioteconomie din India a crescut considerabil, creîndu-se chiar cursuri de specializare pentru cei ce termină facultatea, în vederea obținerii titlului de doctor.

Ranganathan subliniază, de asemenea, necesitatea unor cursuri speciale pentru pregătirea profesorilor respectivi, ca și stabilirea unui serviciu special al bibliotecilor care să joace un rol efectiv în campania de culturalizare a maselor.

O atenție deosebită acordă el bibliotecilor din școli și colegii și posibilității dezvoltării lor.

O altă preocupare este aceea de se înlătura barierele ce există la împrumuturi între bibliotecile științifice, bibliotecile academice și cele obișnuite.

HOLMGREN, E. J.: *The Libraries of Cambridge University*. [Bibliotecile universitare din Cambridge]. Canadian Library Association Bulletin, 1957, nr. 2 (octombrie), p. 68—70.

Articolul, aparținînd lui E. J. Holmgren, fost bibliotecar la Universitatea din Cambridge, prezintă unele aspecte ale organizării bibliotecilor acestei cetăți universitare.

Sistemul de catalogare, de aranjare a cărților în rafturi, de organizare și încadrare cu personal al bibliotecilor este cu totul specific.

Catalogul principal se prezintă sub formă de carte în mai multe volume mari. Nu se folosește un sistem de clasificare standard, așa după cum se obișnuiește în marile biblioteci, ci există unele sisteme „locale”. Astfel, de exemplu, în bibliotecile colegiilor, un sistem folosit foarte mult este al notării a 3 numere, unul sub altul, pe cotorul cărții, reprezentînd: materia, secția și raftul. Cărțile sînt așezate în rafturi după mărime. Biblioteca Universitară nu posedă un catalog general al tuturor cărților existente la bibliotecile facultăților. Există în acest sens, doar o listă a periodicelor, sub forma unei broșuri.

Bibliotecarii, în general, sînt aleși dintre absolvenții Universității din Cambridge, mai curînd decît dintre bibliotecari calificați.

Cele peste 50 biblioteci ale facultăților, dintre care 37 biblioteci medicale și științifice, se găsesc împrăștiate prin laboratoare. Ele pot fi împărțite în trei grupe și anume: bibliotecile folosite în mod curent de către studenți, biblioteci pentru personalul didactic și de cercetare precum și biblioteci atît pentru studenți, cît și pentru corpul didactic. Fondurile acestor biblioteci variază ca mărime. Unele dintre ele au doar mici colecții, în timp ce altele posedă fonduri mari, așa cum este, de exemplu, Biblioteca facultății de lingvistică. Bibliotecile științifice au fonduri ce numără, fiecare, cca. 400.000 volume și de la 800—900 periodice. Colecțiile cele mai interesante se găsesc însă în bibliotecile colegiilor care cuprind manuscrise și cărți rare.

În afară de bibliotecile facultăților și ale colegiilor, trei biblioteci merită o mențiune specială. Acestea sînt: Biblioteca filozofică, Biblioteca Muzeului Fitzwilliam și Biblioteca Institutului de cercetări polare Scott.

Biblioteca Filozofică este o bibliotecă științifică, cu un fond de peste 80.000 volume, dintre care cele mai multe periodice, obținute în general prin schimb pentru cele două publicații ale societății.

Biblioteca Muzeului Fitzwilliam conține lucrări rare de artă, exemplare din primele tipărituri, cărți artistice legate.

Biblioteca Scott cu 12.000 volume este abonată la 200 periodice, fiind o bibliotecă de strictă specialitate.

GALENDARUL nostru

1 martie. Se împlinesc 170 de ani de la nașterea lui *Gheorghe Asachi*. Născut la Herța, și-a petrecut copilăria și tinerețea la Lemberg, unde se stabiliseră părinții lui. După o călătorie de câțiva ani prin Europa, cu un popas mai îndelungat în Italia, revine în Moldova începând să desfășoare o susținută activitate culturală.

Pregătirea sa ca inginer, artist plastic, istoric și literat, bun cunoscător al limbilor și literaturilor polonă, rusă, latină, germană, italiană, franceză și engleză, i-a dat posibilitatea să desfășoare o bogată activitate culturală.

În 1813 Asachi înființează primele cursuri în limba română la școala de la Trei Ierarhi, unde pînă atunci limba de predare era greaca. Aci el ține cursuri de matematică teoretică și practică. *Gheorghe Asachi* este considerat ca întemeietor al presei românești din Moldova, ca unul care în anul 1829 a editat „*Albina românească*”, adăugîndu-i apoi suplimentul literar „*Alăuta românească*”.

Pe lângă o serie de piese de teatru și nuvele istorice, Asachi a mai scris poezii lirice și fabule, pe care le-a strîns în două volume publicate pentru prima dată în 1836.

Sfîrșitul îndelungatei sale vieți îl găsește la 21 noiembrie 1869 alcătuiind *Almanahul pe anul 1870*, care a fost tipărit după moartea sa.

De consultat: Asachi, Gh.: „*Scrieri alese*”. Editie îngrijită, cu prefață, note și glossar de N. A. Ursu, [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, 287 p. (Prefață de N. A. Ursu, p. 3—34) (Biblioteca pentru toți); Bistrițeanu, Al.: *G. Asachi și folclorul* Limbă și literatură, 1955, p. 12—36; Blazian, Gh.: *Gheorghe Asachi*. Buc., E.S.P.L.A., 1956, 88 p. (Studii de artă); Enescu, N. C.: *Gheorghe Asachi, 1788—1869*. În vol. *Din istoria pedagogiei românești*. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1956, p. 143—223; Georgescu-Buzău, Gh.: *85 de ani de la moartea lui Gheorghe Asachi*. Știința, 12.XI.54, p. 3; Niculescu, Remus: *Gheorghe Asachi și începuturile tipografiei în Moldova*. Studii și cercetări de bibliografie, (1), 1955, p. 67—113; Pop, Augustin Z. N.: *Un memoriu despre fabrica de hirtie a lui G. Asachi*. Studii și cercetări de bibliologie (1), 1955, p. 238—240.

*

13 martie. S-a născut în anul 1888 A. S. Makarenko. După terminarea gimnaziului și cursurilor de învățători, Makarenko își începe în anul 1903 activitatea sa pedagogică. În 1914 intră la Institutul pedagogic din Poltava pe care-l termină în anul 1917, primind medalia de aur. În același an este numit director al liceului elementar din orașul Ciucovo. În anul 1920 Departamentul Instrucțiunii Publice al guvernământului Poltava îl însărcinează cu organizarea unei colonii pentru delincvenții minori. De atunci el organizează și alte colonii pentru acești copii. Dînd dovadă de o mare tărie de caracter, de tact pedagogic și grijă față de tinerii ce-i erau încredințați pentru reeducare, Makarenko a reușit să-i transforme în elemente folositoare patriei. În anul 1933, după o muncă de cinci ani, publică lucrarea *Poemul pedagogic* care oglindește experiența sa în organizarea coloniei Gorki pentru delincvenții minori. În 1937 apare *Cartea pentru părinți*, iar în 1938 *Steaguri pe turnuri*. În același timp, Makarenko scrie povestiri pentru copii și tineret, precum și numeroase articole pedagogice, critice etc. Moare la 1 aprilie 1939.

De consultat: Makarenko, A. S.: *Opere pedagogice alese*. Articole, lecții, conferințe. Culegere de docent G. F. Kozlov, [Buc.], Editura de stat, Pedagogie și Psihologie, 1949. (Introducere de E. Medinski, p. 3—19); Kosteljanec, B.: *Gorki și Makarenko*. (Din „*Zvezda*” nr. 6/1954). Probleme de literatură și artă, 1954, nr. 8, p. 20—42; Weigl, Egon: *Despre concepția și activitatea pedagogică a lui A. S. Makarenko*. Buc., Editura de stat, 1951.

martie. În 1865 moare *N. Filimon*. Născut în București în anul 1819, a învățat să deslușească slovele românești cu dascălul Chiru de pe lângă biserica unde slujise tatăl său care ar fi dorit să-l facă tot preot. Neîmpăcându-se cu metodele pedagogice ale dascălului, Filimon părăsește școala, fugе de acasă și se aciuеază cîtva timp la curtea marelui logofăt Scariat Bărcănescu, unde duce o viață grea. Împreună cu fiii acestuia reușește să urmeze două clase la liceul Sf Sava, unde este coleg cu N. Bălcescu și Ion Ghica.

În 1857 N. Filimon și-a început cariera de publicist, publicînd foiletoane în ziarul „Naționalul” unde îndeplinea calitatea de cronicar muzical și dramatic. Considerînd folclorul ca un nesecat izvor de inspirație pentru creația artistică, N. Filimon publică printre cei dintîi culegeri de basme românești. În „Țăranul român” apar basmele: *Romîn năzdrăvan*, *Omul de flori cu barba de mătase* și *Omul de piatră*.

Cu nuvela *Nenorocirile unui slujnicar sau Gentilomii de mahala* publicată în 1861 în „Revista Carpaților”, Filimon vădește reale calități de scriitor. *Ciocoi vechi și noi*, terminat în 1861 este cel dintîi roman realizat al literaturii noastre cu un puternic fond de critică socială.

De consultat: Cioculescu, Șerban: *Nuvelistica lui N. Filimon*, Gazeta literară, I.VIII.57, p. 5; Cioculescu, Șerban: *Portretul lui N. Filimon*, Gazeta literară, 11 VII—57, p. 5, Filimon, Nicolae M.: *Opere* [Vol] 1. Ediție, glosar și bibliografie de George Baiculescu. Cu o prefață de George Ivașcu [Buc.]. E.S.P.L.A., 1957, 433 p. + 1 f. portr. (Introducere de George Ivașcu, p. 5—86). (Clasicii romîni); Zalis, M.: *Nicolae Filimon — cronicar dramatic*. Teatrul, 1957, nr. 2, p. 13—18.

martie 1828. S-a născut în orașelul norvegian de coastă Skien, dramaturgul norvegian *Henrik Ibsen*. La 15 ani Ibsen părăsește școala și se angajează ucenic într-o mică farmacie din orașelul Grimstadt. În anul 1848 el salută cu entuziasm mișcarea revoluționară de pe continent. În acel timp întemeiază o foaie de satiră literară și de opoziție. După închiderea teatrului din Bergen, al cărui director fusese, dezgustat de neînțelegerea cu care fuseseră întîmpinate presele sale, dramaturgul părăsește Norvegia și pleacă într-o lungă emigrație, rar întreruptă de scurte întoarceri în patrie, emigrație care a durat toată viața lui. Anul trecut în întreaga lume s-a celebrat aniversarea a 50 de ani de la moartea lui.

De consultat: Andrei, Mircea: *Unul din cei mai mari dramaturgi ai lumii*, 50 de ani de la moartea lui Henrik Ibsen, Știința tinerețului, 23.V.56, p. 2; Birăiescu, Traian Liviu: *Henrik Ibsen*, 50 de ani de la moartea scriitorului. Scrisul bănățean, 1956, nr. 5, p. 60—66; Călinescu, G.: *Henrik Ibsen*, Steaua, 1956, nr. 7, p. 61—78; Călin, Vera: *Pe marginea dramelor lui Ibsen*. În vol.: Vera Călin: *Pornind de la clasici* [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, p. 135—177. Comarnescu Petru: *Cincizeci de ani de la moartea lui H. C. Ibsen*, Căluza bibliotecarului, 1956, nr 5, p. 39—41; Drimba, Ovidiu: *Insemnări despre teatrul lui Ibsen*, Buc., E.S.P.L.A., [1956], 128 p. (Mica bibliotecă critică, 38); Ibsen, Henrik: *Casa cu păpuși* (Nora). Piesă în trei acte. În românește de Adrian Măniu. Prefață de Vera Călin [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, 139 p. (Prefață de Vera Călin, p. 3—13) (Biblioteca pentru toți); Milcoveanu, Teșu: *O pildă de credință în artă, în adevăr, în om*. 50 de ani de la moartea lui Ibsen. Munca 25.V.56, p. 2; Mindra, V.: *Henrik Ibsen*, 50 de ani de la moartea marelui dramaturg norvegian. Știința, 24.V.56, p. 3; Mölmann, Horst: *Henrik Ibsen, militant pentru adevăr*. Mari aniversări culturale. Pentru apărarea păcii, 1956, nr. 67, p. 11—12; Sadoveanu, Ion Marin: *Un deschizător de drumuri*. Teatrul, 1956, nr. 2, p. 9—12; Sadoveanu, Ion Marin: *Henrik Ibsen*, Gazeta literară, 31.V.56, p. 8.

martie. 90 de ani de la nașterea marelui scriitor Maxim Gorki. (Vezi: Căluza bibliotecarului, 1956, nr. 6, p. 43).

De consultat: (În afara materialelor indicate în numărul recomandat) *Gorki în amintirea contemporanilor*. Traducere de S. Froda și G. Strungaru. Coperta de C. Panaitescu [Buc.]. Cartea rusă, 1957, 160 p; Ibrăileanu, Carabet: *Maxim Gorki*. În vol.: Garabet Ibrăileanu: *Pagini alese*. [Vol.] 2, [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, p. 43—45, (Biblioteca pentru toți); Ivanov, Vsevolod: *M. Gorki*. În vol.: Vsevolod Ivanov: *Nuvel. Povestiri. Amintiri* [Buc.], Cartea rusă, 1955, p. 379—500; Vianu, Tudor: *Mesajul lui Gorki*. Probleme de literatură, 1957, nr. 3, p. 3—10.

VĂ RECOMANDĂM :

de C. Müller] [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, 588 p. + 24 f. portr. și pl., lei 10.

RELĂȚII INTERNAȚIONALE. SITUAȚIA POLITICĂ ȘI ECONOMICĂ ÎN ȚĂRILE CAPITALISTE ȘI COLONIALE

SUCARNO: Indonezia acuză. Culegere de articole și cuvântări. Buc., Editura de stat pentru literatură politică, 1957, 367 p., lei 8,50.

Culegerea de articole și cuvântări a președintelui Republicii Indonezia, dr. Sukarno, printre care se află pledoaria la procesul care-i fusese intentat în anul 1930, discursul ținut la deschiderea conferinței de la Bandung (1955) ș. a., oferă cititorului din țara noastră posibilitatea să înțeleagă mai bine o serie de aspecte specifice ale dominației seculare a colonialismului în Indonezia, caracterul și țelurile luptei poporului indonezian, atât înainte cit și după proclamarea independenței sale.

Prin întreg conținutul ei, lucrarea are o mare importanță în studierea și înțelegerea problemei dezvoltării mișcării naționale a Indoneziei pentru libertate și prosperitate.

LITERATURA

DREISER, THEODORE: Sora Carrie. În românește de Frida Papadache. [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, 529 p. + 1 f. portr., lei 14, (Clasicii literaturii universale).

Romanul are ca temă principală străduința unei tinere venită de la țară la oraș spre a-și făuri o altă viață și care reușește în cele din urmă să ajungă o mare artistă, prilejuind prezentarea unei fresce a societății americane de la sfârșitul veacului trecut. Scriitorul surprinde cu ascutime atmosfera lumii banului și în contrast cu această lume, stăpinită de febra afacerilor, prezintă lumea celor ce-și agonisesc existența cu truda unei munci chinuite.

★

FEUCHTWANGER, LION: Goya sau Drumul spinos al cunoașterii. Traducere și cuvânt înainte de P. Beneș. [Coperta

Descriind viața și opera marelui pictor spaniol, scriitorul scoate în evidență marea dragoste a artistului, pasiunea lui pentru munca creatoare. Artă lui e un adevărat manifest care demască obscurantismul, grosolanăia regală, ipocrizia fețelor bisericești.

Cartea este ușor de citit, Feuchtwagner fiind, așa cum spunea Thomas Mann, „un scriitor de care te poți apropia, pe care-l poți savura, ale cărui opere te captivează fiindcă au la bază o solidă tematică istorică și nu sînt toluși cituși de puțin greoaie“.

★

ISTRATI, PANAIT: Chira Chiralina. [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, 464 p., lei 12,

Odată cu Chira Chiralina, romanul cu care Panait Istrati și-a făcut intrarea în literatură, sînt strînse în acest album cîteva din operele sale principale Trecut și Viitor, Nemurire Codin, Pescuitorul de bureți, etc.

În toate aceste povestiri în care scriitorul face să trăiască o sumedenie de oameni simpli din popor, vibrează dragostea pentru existența umană, dorul pentru libertate și ura împotriva nedreptei orînduiri a societății.

★

MUNTEANU, FRANCISC: Statuile nu rid niciodată. Buc. Editura Tineretului, 1957, 437 p., lei 7,25.

Statuile nu rid niciodată este romanul vieții Aradului în ultimele luni dinaintea eliberării și în anii ce urmează imediat actului de la 23 August. Conflictul central al cărții este lupta de clasă. Atmosfera vremii, organizarea și ciocnirea partidelor, lupta economică și politică se concentrează ca într-un focar în lupta dintre patron și muncitorii fabricii de textile din oraș.

★

NEDELICU, ȘERBAN: *Furtuna stîrnește valurile.* Roman. Buc., E.S.P.L.A., 1957, 504 p., lei 9,75.

Continuare a romanului *Pe marginea Dunării*, *Furtuna stîrnește valurile* relatează evenimente din perioada 1943—1946, în lumea unui sat din cîmpia Dunării. Cartea pune pe prim plan toate prefacerile sociale, morale, politice și economice ale acelor zile. Romanul este o cronică veridică a satului în mijlocul căruia încep să se ridice oameni noi pînă mai ieri copleșiți de sărăcie și deznădejde, purtători ai unor mesaje de viață nouă.

PRISNEA, CONSTANTIN: *După alungarea faraonilor.* [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, 171 p., lei 3,50.

Amintirile autorului evocă imagini din trecut pentru totdeauna dispărute din viața poporului nostru cu deosebire în domeniul școlii și al culturii generale. Ca un contrast al acestei lumi, apar tablouri ale vieții noi de astăzi, așa cum se prezintă ea în anii ce au urmat „alungării faraonilor”, adică în anii cînd poporul nostru, alungînd monarhia parazită, a trecut la construirea socialismului.

SADOVEANU, ION MARIN: *Ion Sîntu.* Roman. [Buc.], E.S.P.L.A., 1957, 655 p., lei 15.

În persoana lui Ion Sîntu, personajul principal al romanului cu același nume, scriitorul sintetizează o întreagă epocă — aceea de la sfîrșitul veacului trecut, cu moravurile și oamenii timpului. Ion Sîntu simbolizează drama miilor de intelectuali cinstiți care au încercat să lupte cu corupția și decadența societății burgheze, fiind împiedecați să urmeze drumul adevăratei lor meniri.

SEVER, ALEXANDRU: *Cezar Dragoman.* Vol. 1—2. Buc. E.S.P.L.A., Vol. 1, 409 p. Vol. 2, 479 p., lei 16,50.

Acțiunea romanului se petrece după primul război mondial. În jurul celor doi eroi principali — Cezar

Dragoman, reprezentant al burgheziei rapace și Ion Roman prin care scriitorul își propune să discute poziția intelectualului cinstit — defilează o galerie de tipuri dintre cele mai variate ale lumii burgheze.

CĂRȚI PENTRU TINERET

CONSTANT, PAUL: *Haiducii.* (Coperta de C. Drugă]. Buc., Editura tineretului. 1957, 395 p. lei 7,50.

Cartea evocă figurile cîtorva eroi populari ale cărora acțiuni au precedat răscoala lui Tudor Vladimirescu. Aparițiile lui Marcu Sîrbul și al vestitului Iancu Jianu, ca răzbunători ai suferințelor pe care le îndura poporul, sînt înfățișate în cadrul condițiilor politico-sociale ale timpului, determinînd una din cele mai zbuciumate perioade din lupta pentru libertate a maselor populare din țara noastră.

RĂSPUNSURI

1) Xilografia sau gravura tăiată în lemn apărută în minăstirile budiste din China în timpul dinastiei Tan (618—907).

2) Bibliotecarul american Melvil Dewey, în anul 1873.

3) Cuvîntul „incunabul” a intrat în uz în a doua jumătate a secolului XVII pentru desemnarea edițiilor din „perioada de leagăn” a tiparului. Sub acest cuvînt sînt denumite cărțile tipărite pînă la 31 decembrie 1500 inclusiv.

4) *Regulamentul pentru bibliotecile publice* din anul 1864.

5) Biblioteca Mihăileană (astăzi B.C.U. „N. Bălcescu” din Iași înființată la 8 noiembrie 1838.

6) *Liturghierul* tipărit în anul 1508 de ieromonahul Macarie.

7) Romanul *Mitrea Cocor* de M. Sadoveanu.

8) Și a fost ziua a doua de Ilya Ehrenburg.

ȘTIATI CA?

● Primul tipograf din Anglia a fost Wiliam Kekston (aproximativ 1421—1491), a cărui atenție s-a îndreptat în special asupra dezvoltării literaturii naționale engleze. În ultimii 15 ani de viață el a tipărit aproape 100 de cărți în limba engleză, dintre care multe de mare valoare. Prima carte ieșită din tipografia lui Kekston a fost o culegere de *Maxime filozofice* în traducere engleză (1477).

● Una din particularitățile cărților tipărite în secolul XV constă în aceea că textele nu au aliniat. Cu un rînd nou se începeau numai capitolele; în cadrul capitolelor textul continua fără întrerupere.

● În anul 1755, din inițiativa marelui savant rus Lomonosov s-a deschis la Moscova o universitate pe lângă care s-a înființat și o tipografie. În această tipografie se editau manuale, traduceri din clasicii literaturii antice și străine, opere ale scriitorilor ruși, conferințele profesorilor universitari, destinate în mare parte popularizării științei. Una din primele cărți scoase de tipografia Universității a fost o culegere din operele lui Lomonosov (1757).

● Editura Academiei de științe din Leningrad și-a început activitatea în anul 1728. Ea a publicat primul dicționar explicativ al limbii ruse în șase volume (1789—1794) la alcătuirea căruia au lucrat mulți învățați și scriitori printre care D. I. Fonfizin, I. F. Bogdanovici, I. I. Lepehina, E. R. Dașkova.

● Cicero (106—43 î.e.n.) vedea în Demostene pe cel mai mare orator al tuturor genurilor. Într-o zi, cînd fu întrebat care este cel mai frumos discurs al lui Demostene, el răspunse: „Cel mai lung“. În afară de discursurile lui Demostene, Cicero avea predelecție pentru operele lui Aristot, Platon și Teofrast.

● Pliniu cel Bătrîn avea obiceiul să spună „Nu există carte, oricît de proastă ar fi, să nu găsești în ea ceva folositor“.

● Biblioteca regilor Franței a fost reconstituită sub domnia lui Ludovic XI (1423—1483) care a adus la Louvre colecțiile răspîndite în toate reședințele regale, adăugînd la aceasta cărțile fratelui său, ducele de Guyenne și o parte din cele ale ducelui de Bourgoigne.

● Regele Ungariei, Matei Corvin (1443—1490) aprecia mult literatura și științele. El a strîns la Buda, capitala sa, o foarte frumoasă bibliotecă compusă din multe manuscrise provenită de la Constantinopol. Această bibliotecă, care cuprindea 50.000 volume, a fost distrusă în 1526, după bătălia de la Mohaci, cînd turcii, sub conducerea lui Soliman, au intrat în Buda. Bogatele legături de cărți, împodobite cu pietre și încuieri de argint, au fost smulse de soldați, iar cele mai frumoase miniaturi rupte sau împrăștiate. Focul a distrus și ceea ce mai rămăsese, încît foarte puține volume au scăpat dezastrului. Doar unele cărți uitate într-un turn, au fost găsite un secol mai tîrziu și fac azi parte din bibliotecile de la Viena și de la Paris.

Stiri din lumea CĂRȚILOR și a BIBLIOTECILOR

● In cei 9 ani de existență Editura tineretului a scos 3.163 titluri totalizând 43.640.000 exemplare.

Între acestea se numără peste 1.000 de cărți pentru copii în 25 milioane exemplare, având în frunte pe Creangă cu 98.000 exemplare și Sadoveanu cu 726.000.

● Editurile franceze pregătesc trei lucrări consacrate poeziei românești.

● Astfel, editura Cercle d'Art va scoate o carte de 200 pagini despre Eminescu care va cuprinde aproape 2000 de versuri traduse din acest poet.

● In editura La Nef de Paris va apare o Antologie a poeziei românești care va cuprinde 5000 de versuri reprezentând 20 de poeți clasici și contemporani.

● A treia lucrare va fi consacrată operei poetice a lui Tudor Arghezi.

● Cele trei lucrări vor apare prin grija scriitorului și publicistului francez Hubert Juin.

● Un frumos dar de cărți românești traduse în limbi străine, a fost acordat bibliotecii orașului Harlingen din Olanda.

● Cărțile au fost preluate din partea Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu străinătatea de către legația R.P.R. din Haga, primarului orașului Harlingen.

● Vânzarea de cărți inițiată la Paris de către Comitetul național al scriitorilor francezi progresiști, a atins anul acesta suma de 14 milioane franci.

● Anul trecut vânzarea de cărți a atins de asemenea un succes remarcabil, ajungând la 9 milioane franci.

● De curând s-a constituit Asociația bibliotecarilor din Pakistan. Asociația a ținut prima sa conferință anuală la Karachi pe tema *Locul bibliotecilor în programul construcției naționale*. Asociația publică un buletin lunar de informații, din care primul număr a apărut în septembrie 1957.

● Manuserise prețioase ale lui Heinrich Mann sînt puse la dispoziția Academiei de Artă din R.D.G. de către guvernul cehoslovac. Între altele, sînt cuprinse și originalul lucrării *Lidice* scrisă în timpul războiului și cartea lui H. Mann despre Friedrich al II-lea. Biblioteca personală a lui H. Mann se află în posesia Academiei.

● O scrisoare a lui Ludwig van Beethoven a fost vîndută prin licitație la Londra, cu 580 lire sterline. La aceeași licitație au fost vîndute 20 scrisori de dragoste ale lui G. B. Shaw cu 780 lire sterline. O pagină dintr-un carnet de note al lui Beethoven a fost vîndută cu 520 lire sterline.

● Academia de Arte frumoase din Viena a organizat o expoziție de miniaturi iraniene. Au fost expuse 150 foi, executate între secolele 15 pînă în cel de al 18-lea. Ele provin din colecțiile regale și de la Biblioteca Națională din Teheran și au fost aduse la Viena prin Asociația austro-iraniană de stringere a legăturilor culturale între aceste țări.

● La 15 august 1957 s-a sărbătorit la Viena 30 de ani de la înființarea Muzeului Internațional Esperanto și 70 de ani de la apariția la Varșovia a unei mici cărțuții al cărei autor era oculistul Dr. L. L. Zamenhof, creatorul limbii esperanto, care încerca să stabilească gramatica și vocabularul unei „limbi internaționale“.

● La muzeul din Szolnok-R.P. Ungară a fost descoperit un jurnal de zi al Împăratului Joseph al II-lea. Jurnalul conține o dare de seamă în limba latină făcută cu ocazia vizitei monarhului la Moscova, în anul 1770. Jurnalul se pare că a fost întocmit de preotul maghiar Palotay, care însoțise pe Joseph al II-lea în această călătorie.